

Sygn. akt VII K 377/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Krzaczyńska- Sobczak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Chojnacka

Przy udziale Prokuratora: Andrzeja Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 27.03.2015r.; 21.04.2015r.; 25.05.2015r.; 02.06.2015r.; 18.06.2015r.; 17.07.2015r.; 16.09.2015r.; 06.11.2015r.; 21.12.2015 roku, sprawy

1. **R. Ż. (1)**, syna M. i A. z d. T., urodzonego (...) w K.
2. **B. S.**, syna K. i B. z d. G., urodzonego (...) w K.

oskarżonych o to że:

I. w nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku w godz. 18:00-05:30 z parkingu osiedlowego ul. (...) w P. (...) w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2001 roku o wartości 22 000 złotych działając na szkodę S. T. i A. G.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

II. w nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku w godz. 20:00-08:00 z parkingu osiedlowego ul. (...) w S. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki (...) nr rej. (...) z 2000 roku wraz z znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci nawigacji (...), radia (...) firmy (...) z antena zewnętrzną P., radioodtwarzaczem firmy (...) powodując straty o łącznej wartości 18 000 złotych działając na szkodę R. R.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

III. w nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku w godz. 24:00-07:00 z ul. (...) w S. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2003 roku wraz z znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci radioodtwarzacza firmy (...), nagrywarki Firmy (...), mikrofalówki, trzech karnistrów z paliwem, narzędzi, odzieży i produktów żywnościowych powodując straty o łącznej wartości 24 000 złotych działając na szkodę A. Ł. i J. O.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

IV. w nocy z 21 na 22 grudnia 2010 roku w godz. 19:00-06:15 z ul. (...) w S. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) (...) z 2002 roku o wartości 25 000 złotych działając na szkodę K. O. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

V. w nocy z 21 na 22 grudnia 2010 roku w S. woj. (...) z parkingu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali dokonać po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z 2004 roku o wartości 23 000 złotych działając na szkodę E. G. lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na inne zabezpieczenia

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

VI. w nocy z 19 na 20 stycznia 2011 roku w godz. 23:00-08:00 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w M. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z (...) roku o wartości 16 000 złotych działając na szkodę M. L. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

VII. w nocy z 07 na 08 lutego 2011 roku w godz. 15:10-05:05 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w R. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2000 roku o wartości 20 000 złotych działając na szkodę J. M.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

VIII. w nocy z 14 na 15 lutego 2011 roku w godz. 18:00-06:35 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w O. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamka drzwi dostali się do wnętrza pojazdu, a następnie po otwarciu pokrywy silnika, wyjęciu sterownika silnika i przełamaniu stacyjki usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z (...) roku o wartości 14 000 złotych działając na szkodę A. R. lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na niemożność uruchomienia pojazdu

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

IX. w nocy z 17 na 18 lutego 2011 roku w godz. 22:40-05:00 z parkingu osiedlowego przy (...) w C. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2000 roku o wartości 18 000 złotych działając na szkodę G. B.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

X. w nocy z 17 marca 2011 roku w godz. 02:00-06:30 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w O. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) z (...) roku o wartości 25 000 złotych działając na szkodę K. i D. B.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XI. w nocy z 04 na 05 kwietnia 2011 roku w godz. 22:00-06:30 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w P. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2001 roku o wartości 19 000 złotych działając na szkodę R. D. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XII. w nocy z 04 na 05 maja 2011 roku w godz. 21:00-03:20 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w R. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2000 roku o wartości 20 000 złotych działając na szkodę H. S.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XIII. w nocy z 02 na 03 czerwca 2011 roku w godz. 22:00-05:50 z przy ul. (...) w T. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z 2005 roku o wartości 26 000 złotych działając na szkodę K. i T. M.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XIV. w nocy z 09 na 10 czerwca 2011 roku w godz. 23:00-06:00 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w R. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) (...) roku o wartości 20 000 złotych działając na szkodę T. B.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XV. w nocy z 27 na 28 lipca 2011 roku w godz. 20:00-08:00 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w O. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2003 roku wraz z znajdującym się wewnątrz mieniem postaci kluczy do posesji, pieniędzy w kwocie 30 złotych oraz częściami zamiennymi do samochodu marki R. (...) powodując straty o łącznej wartości 27 000 złotych działając na szkodę R. K.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XVI. w nocy z 30 na 31 sierpnia 2011 roku w godz. 20:00-09:00 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w G. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2005 roku o wartości 32 000 złotych działając na szkodę G. G.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XVII. w nocy z 07 na 08 września 2011 roku w godz. 21:00-08:00 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w R. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2003 roku o wartości 23 000 złotych działając na szkodę K. O. (2)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XVIII. w nocy z 07 na 08 września 2011 roku w godz. 22:30-09:00 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w R. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) z 2005 roku wraz z znajdującą się wewnątrz pojazdu nawigacją M., radiem (...) z antena oraz 4 sztuk amortyzatorów K. o łącznej wartości 64 737 złotych działając na szkodę Firmy (...) (...) z/s w M. iT. (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XIX. w nocy z 10 na 11 września 2011 roku w godz. 15:00-13:15 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) we W. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z 2003 roku wraz z radiem (...) i dowodem rejestracyjnym od w/ wymienionego pojazdu powodując straty o łącznej wartości 35 000 złotych działając na szkodę M. B. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XX. w nocy z 22 na 23 września 2011 roku w godz. 23:00-06:00 z parkingu przy ul. (...) w L. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z (...) roku o wartości 25 000 złotych działając na szkodę K. W. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXI. w nocy 28 września 2011 roku w godz. 21:00-08:30 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w miejscowości M. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z (...) roku wraz z radiem (...) firmy (...) powodując straty o łącznej wartości 19 150 złotych działając na szkodę W. O. i G. Bank (...) ul. (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXII. w nocy z 13 na 14 października 2011 roku w godz. 23:00-07:30 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w T. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z (...) roku wraz z portfelem skórzanym z zawartością dowodu osobistego i prawa jazdy na nazwiska B. M., dowodu rejestracyjnego od w/ wymienionego pojazdu, karty płatniczej P. oraz pieniędzy w kwocie 100 złotych powodując straty o łącznej wartości 20 200 złotych działając na szkodę M. B. (2)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXIII. w nocy z 07 na 08 listopada 2011 roku w godz. 18:00-07:00 z parkingu przy ul. (...) w K. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z (...) roku o wartości 22 600 złotych działając na szkodę K. K. (2) oraz (...) Bank S.A. we W.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXIV. w nocy z 09 na 10 listopada 2011 roku w godz. 21:00-03:30 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w S. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z (...) roku wraz z dowodem rejestracyjnym, książką serwisową i zaświadczeniem ubezpieczenia OC od w/ wymienionego pojazdu powodując straty łącznej wartości 16 000 złotych działając na szkodę K. G. i Z. K.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXV. w nocy z 15 na 16 listopada 2011 roku w godz. 17:00-07:00 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w K. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z 2002 roku o wartości 19 000 złotych działając na szkodę D. i A. S. (2)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXVI. w nocy 2 grudnia 2011 roku z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w R. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z (...) roku o wartości 19 000 złotych działając na szkodę K. i P. A.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXVII. w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 2010 roku w godz. 20:00-06:30 w K. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z (...) roku o wartości 25 000 złotych działając na szkodę F. B.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXVIII. w nocy z 24 na 25 stycznia 2011 roku w B. na Osiedlu (...) woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) o wartości 25 000 złotych działając na szkodę A. C.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXIX. w nocy z 21 na 22 marca 2011 roku w godz. 07:00-08:20 z parkingu osiedlowego przy ul. (...) w K. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamka drzwi dostali się do wnętrza pojazdu, a następnie po otwarciu pokrywy silnika i wypięciu sterownika silnika usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z (...) roku o wartości 25 000 złotych na szkodę T. P., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na niemożność uruchomienia pojazdu

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

XXX. w nocy z 21 na 22 marca 2011 roku w godz. 21:00-06:20 z parkingu osiedlowego przy O. S. nr (...) w K. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamka drzwi dostali się do wnętrza samochodu marki S. (...) nr rej. (...), a następnie po otwarciu pokrywy silnika zabrali w celu przywłaszczenia sterownika silnika o wartości 2000 złotych działając na szkodę S. N.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

orzeka:

1.oskarżonego **R. Ż. (2)** uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w punktach I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVIII, XXIX aktu oskarżenia i wydatki w tym zakresie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

2.oskarżonego **R. Ż. (2)** w ramach zarzucanych mu czynów opisanych w punktach XXVI, XXVII, XXX uznaje za winnego tego, że w okresie od 30 listopada 2010 roku do 2 grudnia 2011 roku w K. i R., działając w krótkich odstępach czasu w podobny sposób wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał trzech kradzieży z włamaniem na szkodę K. i P. A., M. B. (3), S. N. i tak:

- w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 2010 roku, w godz. 20:00-06:30, w K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2002 roku o wartości 25 000 złotych działając na szkodę M. B. (3),

- w nocy z 21 na 22 marca 2011 roku, w godz. 21:00-06:20, w K., woj. (...), z parkingu osiedlowego przy O. (...) S. nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamka drzwi dostał się do wnętrza samochodu marki S. (...) nr rej. (...), a następnie po otwarciu pokrywy silnika dokonał zaboru w celu przywłaszczenia sterownika silnika o wartości 2000 złotych działając na szkodę S. N.,

- w nocy 2 grudnia 2011 roku w R., woj. (...), z parkingu osiedlowego przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z 2000 roku o wartości 19 000 złotych działając na szkodę K. i P. A., czym wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 33 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 12 (dwunastu) złotych;

3. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonego **R. Ż. (2)** na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

4. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zalicza oskarżonemu **R. Ż. (2)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 02 grudnia 2011 roku do dnia 30 grudnia 2011 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

5. oskarżonego **B. S.** uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w punktach I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVIII, XXIX aktu oskarżenia i wydatki w tym zakresie przejmują na rachunek Skarbu Państwa;

6. oskarżonego **B. S.** w ramach zarzucanych mu czynów opisanych w punktach XXVI, XXVII, XXX uznaje za winnego tego, że w okresie od 30 listopada 2010 roku do 2 grudnia 2011 roku w K. i R., działając w krótkich odstępach czasu w podobny sposób, wspólnie i w porozumieniu z R. Ż. (2) dokonał trzech kradzieży z włamaniem na szkodę K. i P. A., M. B. (3), S. N. i tak:

- w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 2010 roku, w godz. 20:00-06:30, w K. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż. (2) dokonał po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2002 roku o wartości 25 000 złotych działając na szkodę M. B. (3),

- w nocy z 21 na 22 marca 2011 roku, w godz. 21:00-06:20, w K., woj. (...), z parkingu osiedlowego przy O. (...) S. nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż. (2) po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamka drzwi dostał się do wnętrza samochodu marki S. (...) nr rej. (...), a następnie po otwarciu pokrywy silnika dokonał zaboru w celu przywłaszczenia sterownika silnika o wartości 2000 złotych działając na szkodę S. N.,

- w nocy 2 grudnia 2011 roku z parkingu osiedlowego w R., woj. (...), przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż. (2) dokonał po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z 2000 roku o wartości 19 000 złotych działając na szkodę K. i P. A., czym wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 33 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 12 (dwunastu) złotych;

7. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonego **B. S.** na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

8. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zalicza oskarżonemu **B. S.** na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 27 grudnia 2011 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

9. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić (...) Zakładowi (...) w K. dowód rzeczowy w postaci samochodu osobowego marki V. (...) szczegółowo opisanego pod pozycją 1 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) na karcie(...)akt sprawy;

10. zasądza od oskarżonego **R. Ż. (2)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2229, 32 (dwa tysiące dwieście dwadzieścia dziewięć złotych trzydzieści dwa grosze) od oskarżonego **B. S.** kwotę 2085, 11 (dwa tysiące osiemdziesiąt pięć złotych jedenaście groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz od obu oskarżonych kwoty po 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) złotych tytułem opłaty od wymierzonych kar.

Sygn. VII K 377/14

UZASADNIENIE

Samochód marki V. (...) nr rej. (...) z 2001 roku stanowił współwłasność A. G. i S. T.. W dniu 23 listopada 2010 roku, około godziny 18:00 A. G. zaparkował w/w samochód na parkingu osiedlowym przed blokiem w którym mieszka w P. przy ulicy (...). Wsiadając z pojazdu zamknął auto i włączył alarm. W nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku, w godzinach pomiędzy 18:00-05:30 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia pojazdu w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) o wartości 22 000 złotych działając tym na szkodę S. T. i A. G..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego A. G. k.- 1752, 4379

zeznania pokrzywdzonego S. T. k.- 4380 odwr.

protokół oględzin miejsca zdarzenia k.- 1754- 1755

notatka urzędowa k.- 3327

R. R. był właścicielem samochodu osobowego marki A. (...) numer rejestracyjny (...) z 2000 roku. W dniu 23 listopada 2010 roku, około godziny 20:00 R. R. zaparkował swój samochód na parkingu osiedlowym przy ulicy (...) w S.. Po zaparkowaniu pojazdu zamknął go. W nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku, w godzinach 20:00-08:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w pojazd wraz ze znajdującym się we wnętrzu mieniem w postaci nawigacji Tom Tom, radia (...) firmy (...) z anteną zewnętrzną P., radioodtwarzacza firmy (...) powodując straty o łącznej wartości 18 000 złotych na szkodę R. R..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego R. R. k.- 1807, 2992, 2993- 2994, 4380

protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną k.- 1811- 1813

zeznania świadka T. K. k.- 3006, 4417

opinia Laboratorium (...) w K. k.- 2953- 2959

notatka urzędowa k.- 3327

W dniu 23 listopada 2010 roku J. O. zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2003 roku na parkingu osiedlowym w S. przy ulicy (...). Po zaparkowaniu zamknął auto. W nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku w godzinach 24:00-07:00, nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód wraz z znajdującym się we wnętrzu mieniem w postaci

radioodtworaczka firmy (...), nagrywarki Firmy (...), mikrofalówki, trzech karnistrów z paliwem, narzędzi, odzieży i produktów żywnościowych powodując straty o łącznej wartości 24 000 złotych na szkodę A. Ł. i J. O..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego J. O. k.- 1778- 1779, 4043 odwr.- 4044

protokół oględzin miejsca kradzieży wraz z dokumentacją fotograficzną k.- 1782- 1786

notatka urzędowa k.- 3327

W dniu 21 grudnia 2010 roku, około godziny 18:00 K. O. (1) zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2002 roku na parkingu przed blokiem przy ulicy (...) w S.. Po zaparkowaniu, zamknął pojazd. W nocy z 21 na 22 grudnia 2010 roku w godzinach 19:00-06:15 nieustalony sprawca/cy przełamał/li fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 25 000 złotych na szkodę K. O. (1).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego K. O. (1) k.- 906, 921- 922

protokół oględzin miejsca kradzieży k.- 910- 911

W dniu 20 grudnia 2010 roku, około godziny 14: 30 E. G. zaparkowała swój samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) z 2004 roku na parkingu przed blokiem przy ulicy (...) w S.. Po zaparkowaniu pojazdu, pokrzywdzona zamknęła go. W nocy z 21 na 22 grudnia 2010 roku nieustalony sprawca/cy otwierając pojazd uszkodził/li zamek znajdujący się przy przednich lewych drzwiach oraz stacyjkę pojazdu podczas uruchamiania auta. Sprawca/cy nie uruchomił/li pojazdu i nie zabrali go.

Dowód: zeznania pokrzywdzonej E. G. k.- 913, 4377

protokół oględzin miejsca zdarzenia k.- 915- 916

opinia Laboratorium Kryminalistycznego w K. k.- 3603- 3607

W dniu 19 stycznia 2011 roku M. L. (2) zaparkował swój samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) z 2002 roku na parkingu osiedlowym przy ulicy (...) w M.. Po zaparkowaniu pojazdu, zamknął go. W nocy z 19 na 20 stycznia 2011 roku, w godzinach 23:00-08:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 16 000 złotych na szkodę M. L. (1).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego M. L. (1) k.- 1405, 1421, 4416 odwr.- 4417

protokół oględzin rzeczy k.- 1425- 1426

protokół zatrzymania rzeczy k.- 1422- 1424

opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej k.- 1444- 1445

W dniu 07 lutego 2011 roku, około godziny 15:00 J. M. zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2000 roku na parkingu osiedlowym przy ulicy (...) w R.. Po zaparkowaniu pojazdu, zamknął go. W nocy z 07 na 08 lutego 2011 roku w godzinach 15:10-05:05 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 20 000 złotych na szkodę J. M..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego J. M. k.- 2002, 4379

protokół oględzin miejsca k.- 2006

W dniu 14 lutego 2011 roku, około godziny 18: 00 A. R. zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 1998 roku na parkingu osiedlowym przy ulicy (...) w O.. Po zaparkowaniu pojazdu zamknął go. W nocy z 14 na 15

lutego 2011 roku w godzinach 18:00-06:35 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamka drzwi, dostał/li się do wnętrza pojazdu. Następnie otworzył/li pokrywę silnika, wyjął/li sterownik silnika i przełamał/li stacyjkę, chcąc uruchomić w ten sposób samochód. Sprawcy/om nie udało się uruchomić pojazdu.

dowód: zeznania pokrzywdzonego A. R. k.- 2028, 4169 odwr.- 4170

protokół oględzin rzeczy k.- 2029- 2030

Wieczorem 17 lutego 2011 roku P. B. zaparkował użytkowany przez niego samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2000 roku na parkingu osiedlowym przy ulicy (...) w C.. Po zaparkowaniu pojazdu zamknął go. W nocy z 17 na 18 lutego 2011 roku, w godzinach 22:40-05:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 18 000 złotych na szkodę G. B..

Dowód: zeznania świadka P. B. k.- 1460- 1461

protokół oględzin miejsca k.- 1463

W dniu 16 marca 2011 roku, około godziny 22:00 K. B. zaparkowała swój samochód marki A. (...) numer rejestracyjny (...) z 2001 roku na parkingu zakładowym przy ulicy (...) w O.. Po zaparkowaniu zamknęła pojazd. W nocy z 16 na 17 marca 2011 roku w godzinach 02:00-06:30 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 25 000 złotych na szkodę K. i D. B..

Dowód: zeznania K. B. k.- 2045, 4417

W dniu 04 kwietnia 2011 roku, około godziny 20:00 R. D. (2) zaparkowała samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2001 roku na parkingu osiedlowym przy ulicy (...) w P.. Po zaparkowaniu, zamknęła pojazd. W nocy z 04 na 05 kwietnia 2011 roku, w godzinach 22:00-06:30 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 19 000 złotych na szkodę R. D. (1).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego R. D. (1) k.- 2139- 2140, 4039

zeznania świadka R. D. (2) k.- 2083- 2084, 4040

W dniu 04 maja 2011 roku, około godziny 12: 30 H. S. zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2000 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w R.. Po zaparkowaniu, zamknął pojazd. W nocy z 04 na 05 maja 2011 roku, w godzinach 21:00-03:20 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 20 000 złotych na szkodę H. S..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego H. S. k.- 2109, 2115, 4040 odwr.

protokół oględzin miejsca k.- 2112

W dniu 02 czerwca 2011 roku T. M. zaparkował swój samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) z 2005 roku na parkingu osiedlowym przy ulicy (...) w T.. Po zaparkowaniu, zamknął auto. W nocy z 02 na 03 czerwca 2011 roku w godzinach 22:00-05:50 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki zabrał/li w/w samochód o wartości 26 000 złotych na szkodę K. i T. M..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego T. M. k.- 973, 4099, 4169 odwr.

zeznania pokrzywdzonej K. M. k.- 1015 odwr., 4098 odwr., 4169

protokół oględzin miejsca k.- 975- 976

opinia Laboratorium(...) KWP w K. k.- 1325- 1329

Na początku czerwca 2011 roku T. B. przed wyjazdem do pracy poza granice kraju zaparkował swój samochód marki A. (...) numer rejestracyjny (...) z 1999 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w R.. Po zaparkowaniu zamknął auto. W godzinach wieczornych 9 czerwca 2011 roku samochód stał na swoim miejscu parkingowym. W nocy z 09 na 10 czerwca 2011 roku w godzinach 23:00-06:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 20 000 złotych na szkodę T. B..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego T. B. k.- 2139 odwr., 4038 odwr- 4039

zeznania świadka E. B. k.- 2127, 4042 odwr.- 4043

protokół oględzin miejsca k.- 2131- 2132

opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych k.- 2150- 2151

opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej k.- 2158- 2161

W dniu 27 lipca 2011 roku, około godziny 20:00 R. K. zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2003 roku na parking osiedlowym przy ulicy (...) w O.. Po zaparkowaniu zamknął auto. W nocy z 27 na 28 lipca 2011 roku w godzinach 20:00-08:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci kluczy do posesji, pieniędzy w kwocie 30 złotych oraz części zamiennych do samochodu marki R. (...) powodując straty o łącznej wartości 27 000 złotych na szkodę R. K..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego R. K. k.- 2170, 4378

W dniu 30 sierpnia 2011 roku, około godziny 20:00 G. G. zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2005 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w G.. Po zaparkowaniu zamknął pojazd. W nocy z 30 na 31 sierpnia 2011 roku w godzinach 20:00-09:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 32 000 złotych na szkodę G. G..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego G. G. k.- 1862, 4446

protokół zatrzymania rzeczy k.- 1880- 1884

protokół oględzin rzeczy k.- 1892- 1895

opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego k.- 3586- 3591

zeznania świadka R. B. k.- 1940 odwr.- 1941, 1937- 1939, 3554, 4126 odwr.- 4127

protokół zatrzymania rzeczy k.- 1880- 1884

protokół zatrzymania osoby k.- 1887- 1888

zeznania świadka S. N. k.- 1900- 1901

zeznania świadka M. K. k.- 1983

umowy z dnia 02 września 2011 roku k.- 1982

W dniu 07 września 2011 roku, około godziny 21:00 K. O. (2) zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2003 roku na parking przed blokiem przy ulicy (...) w R.. Po zaparkowaniu zamknął auto. W nocy z 07 na 08 września 2011 roku, w godzinach 21:00-08:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne

zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki zabrał/li w/w samochód o wartości 23 000 złotych na szkodę K. O. (2).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego K. O. (2) k.- 1490- 1491, 1511 odwr., 4125 odwr.

protokół oględzin miejsca k.- 1492- 1493

W dniu 07 września 2011 roku, w godzinach wieczornych Ł. O. zaparkował samochód służbowy marki A. (...) numer rejestracyjny (...) z 2005 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w R.. Po zaparkowaniu, zamknął pojazd. W nocy z 07 na 08 września 2011 roku, w godzinach 22:30-09:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód wraz z znajdującą się wewnątrz pojazdu nawigacją M., radiem (...) z anteną oraz 4 sztukami amortyzatorów K. o łącznej wartości 64 737 złotych na szkodę Firmy (...). z o.o z/s w M. i Towarzystwa (...) S.A. W..

Dowód: zeznania świadka Ł. O. k.- 1533- 1534, 4126

zeznania pokrzywdzonego M. C. (1) k.- 1556-1557, 4124

protokół oględzin miejsca k.- 1537- 1538

W dniu 10 września 2011 roku, około godziny 15:00 M. B. (1) zaparkował swój samochód marki S. (...) nr rej. (...) z 2003 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) we W.. Po zaparkowaniu zamknął samochód. W nocy z 10 na 11 września 2011 roku w godzinach 15:00-13:15 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód wraz z radiem (...) i dowodem rejestracyjnym od w/ wymienionego pojazdu powodując straty o łącznej wartości 35 200 złotych na szkodę M. B. (1).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego M. B. (1) k.- 2183, 4041

W dniu 22 września 2011 roku, około godziny 19:00 K. W. (2) zaparkował swój samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na parkingu przy ulicy (...) w L.. Po zaparkowaniu zamknął pojazd. W nocy z 22 na 23 września 2011 roku w godzinach 23:00-06:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 25 000 złotych na szkodę K. W. (1).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego K. W. (2) k.- 2209- 2210, 4041 odwr.,- 4042

W dniu 27 września 2011 roku, około godziny 23:30 W. O. zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2002 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w M.. Po zaparkowaniu zamknął pojazd. W nocy 28 września 2011 roku w godzinach 01:00 -08:30 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód wraz z znajdującym się wewnątrz radiem (...) firmy (...) powodując straty o łącznej wartości 19 150 złotych na szkodę W. O. i G. Bank (...) ulica (...)

dowód: zeznania pokrzywdzonego W. O. k.- 2242- 2244, 4042

protokół oględzin miejsca k.- 2250- 2251

W dniu 13 października 2011 roku, około godziny 23:00 M. B. (2) zaparkował swój samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z 2001 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w T.. W nocy z 13 na 14 października 2011 roku w godzinach 23:00-07:30 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód wraz z znajdującym się wewnątrz portfelem skórzanym z zawartością dowodu osobistego i prawa jazdy na nazwisko B. M., dowodu rejestracyjnego od w/ wymienionego pojazdu, karty płatniczej P. oraz pieniędzy w kwocie 100 złotych powodując straty o łącznej wartości 20 200 złotych na szkodę M. B. (2).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego M. B. (2) k.- 1581

W dniu 07 listopada 2011 roku, około godziny 18:00 K. K. (2) zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2003 roku na parkingu przy ulicy (...) w K.. Po zaparkowaniu, zamknął pojazd. W nocy z 07 na 08 listopada 2011 roku w godzinach 18:00-07:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 22 600 złotych na szkodę K. K. (2) oraz (...) Bank S.A. z siedzibą we W..

Dowód: zeznania pokrzywdzonego K. K. (2) k.- 2271, 4446 odwr.

protokół oględzin miejsca k.- 2266- 2267

W dniu 09 listopada 2011 roku, około godziny 21:00 mąż K. G. zaparkował samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) z 2003 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w S.. Po zaparkowaniu, zamknął pojazd. W nocy z 09 na 10 listopada 2011 roku, w godzinach 21:00-03:30 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód wraz z znajdującym się wewnątrz dowodem rejestracyjnym, książką serwisową i zaświadczeniem ubezpieczenia OC od w/ wymienionego pojazdu powodując straty łącznej wartości 16 000 złotych na szkodę K. G. i Z. K..

Dowód: zeznania pokrzywdzonej K. G. k.- 1615, 4378

zeznania pokrzywdzonego Z. Kantora k.- 1633, 4378 odwr.- 4379

protokół oględzin miejsca k.- 1617- 1618

opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych k.- 1649- 1651

W dniu 15 listopada 2011 roku, około godziny 17:00 D. S. zaparkowała swój samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) z 2002 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w K.. Po zaparkowaniu zamknęła samochód. W nocy z 15 na 16 listopada 2011 roku w godzinach 17:00-07:00 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrał/li w/w samochód o wartości 19 000 złotych na szkodę D. i A. S. (2).

Dowód: zeznania pokrzywdzonej D. S. k.- 1661, 1676 odwr., 4124 odwr.- 4124

zeznania pokrzywdzonego A. S. (2) k.- 4170

W dniu 1 grudnia 2011 roku, w godzinach wieczornych P. A. zaparkował samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) z 2000 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w R.. Po zaparkowaniu, zamknął pojazd i poszedł do domu.

Dowód: zeznania pokrzywdzonego P. A. k.- 4, 4043

W dniu 1 grudnia 2011 roku, w godzinach wieczornych B. S. zadzwonił do swojego kolegi R. Ż. (2) i zapytał go czy chce zarobić pieniądze. R. Ż. (2) odpowiedział twierdząco. W tej sytuacji B. S. przyjechał samochodem marki V. (...) numer rejestracyjny (...) do miejsca zamieszkania R. Ż. (2) w miejscowości G.. R. Ż. (2) wsiadł do samochodu, B. S. zaproponował mu żeby pojechali do R. i tam ukradli samochód marki S. (...). R. Ż. (2) przystał na propozycję. Pojechali do R.. Na miejscu w nocy 2 grudnia 2011 roku, jeździ ulicami miasta szukając samochodu marki S. nadającego się do kradzieży. W pewnym momencie zauważyli samochód marki S. (...) o numerach rejestracyjnych (...) należący do P. i K. A.. Oskarżeni zaparkowali samochód V.. B. S. zabrał ze sobą śrubokręt i moduł pozwalający na uruchomienie samochodu marki S. (...). Oskarżeni podeszli do samochodu S. (...). R. Ż. (2) stanął z boku i obserwował czy nikt nie nadchodzi. B. S. za pomocą śrubokręta wyrwał wkładkę zamka w drzwiach od strony kierowcy i przekręcił nim zamek, otwierając w ten sposób drzwi. Wsiadł do auta, przy użyciu śrubokręta zerwał stacyjkę, część stacyjki wypadła na podłogę pojazdu. Po zerwaniu stacyjki otworzył przednią maskę i zerwał plastiki z podszybia. Dostał się do modułu zamontowanego w tym samochodzie, rozłączył moduł i podłączył swój. Następnie zamknął maskę i wsiadł do środka. Przy pomocy śrubokręta włożonego do pozostałej części stacyjki, uruchomił samochód marki S. (...). Oskarżeni ustalili,

że R. Ź. (2) będzie wracał samochodem V. a B. S. pojazdem marki S. (...) i będą się poruszać w odległości od siebie około 50 metrów. B. S. odjechał samochodem S. (...) o wartości 19000 złotych.

Dowód: zeznania pokrzywdzonego P. A. k.- 4, 4043

zeznania pokrzywdzonego K. A. k.- 451, 4445 odwr.- 4446

opinia traseologiczna k.- 468- 473

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. Ź. (2) k.- 44, 78, 83, 216- 219, 2297- 2298, 4036 odwr.- 4037

częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. k.- 183, 212- 213, 2308, 4037

W dniu 30 listopada 2010 roku, około godziny 17:00 F. B. zaparkował samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z 2002 roku na osiedlowym parkingu przy ulicy (...) w K.. Po zaparkowaniu zamknął pojazd. W nocy z 30 listopada na 1 grudnia 2010 roku w godzinach 20:00-06:30 B. S. i R. Ź. (2) przełamali istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i zabrali w/w samochód wartości 25 000 złotych działając na szkodę M. B. (3).

Dowód: zeznania świadka F. B. k.- 861 odwr.- 862, 953

protokół oględzin miejsca k.- 959- 960

opinia z badań mechanoskopijnych k.- 374- 376

umowa kupna sprzedaży samochodu k.- 160

zeznania świadka H. K. k.- 157 odwr.

W dniu 24 stycznia 2011 roku A. C. zaparkował swój samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na parkingu osiedlowym na Osiedlu (...). Po zaparkowaniu zamknął auto. Samochód poza zabezpieczeniami fabrycznymi przed kradzieżą wyposażony był w dodatkowe zabezpieczenie w postaci odcięcia zapłonu. W nocy z 24 na 25 stycznia 2011 roku nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamków drzwi i stacyjki i odjechał/li w/w samochodem o wartości 25 000 złotych działając na szkodę A. C.. Z uwagi na uruchomienie dodatkowego zabezpieczenia w postaci odcięcia zapłonu, uniemożliwiającego dalszą jazdę, sprawca/cy porzucił/li w/w pojazd przy bloku oznaczonym numerem 211 na Osiedlu (...).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego A. C. k.- 4099 odwr.- 4100, 4169 odwr.

zeznania świadka M. C. (2) k.- 1027, 1045, 4100, 4169 odwr.

protokoły oględzin miejsca k.- (...) - (...), 1041- 1043

opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej k.- 1295- 1299

opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej k.- 1345- 1347

opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej k.- 3598- 3600

W dniu 21 marca 2011 roku, około godziny 17:00 S. S. (1) zaparkowała samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na parkingu osiedlowym przy ulicy (...) w K.. W nocy z 21 na 22 marca 2011 roku w godzinach 07:00-08:20 nieustalony sprawca/cy przełamał/li istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamka drzwi i dostał/li się do wnętrza pojazdu. Następnie otworzył/li pokrywę silnika i wypiął/li sterownik silnika. Sprawca/cy chciał/li odjechać w/w samochodem o wartości 25 000 złotych lecz nie zdołali go uruchomić, działając tym na szkodę P. S..

Dowód: zeznania świadka T. P. k.- 2065, 4379 odwr.- 4380

protokół oględzin miejsca k.- 2060

W dniu 21 marca 2011 roku S. N. zaparkowała swój samochód marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na parkingu osiedlowym przy Osiedlu na S. nr (...)w K.. Po zaparkowaniu zamknęła pojazd. W nocy z 21 na 22 marca 2011 roku, w godzinach 21:00-06:20, B. S. i R. Ź. (2) przełamali istniejące fabryczne zabezpieczenia w postaci zamka drzwi i dostali się do wnętrza samochodu. Po otwarciu pokrywy silnika zabrali sterownik silnika o wartości 2000 złotych działając na szkodę S. N..

Dowód: zeznania pokrzywdzonej S. N. k.- 870 odwr., 2067- 2068, 4038

opinia z zakresu badań mechanoskopijnych k.- 359- 362

protokół oględzin k.- 2062

R. Ź. (2) ma 30 lat, legitymuje się średnim wykształceniem, bez wyuczonego zawodu. Oskarżony jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. R. Ź. (2) prowadzi własną działalność gospodarczą, obecnie nie uzyskuje żadnych dochodów.

Dowód: dane osobopoznawcze k.- 4036

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Dowód: dane o karalności k.- 4391

R. Ź. (2) w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie zdrowia może on brać udział w czynnościach procesowych oraz jest zdolny do prowadzenia obrony w sposób swobodny i rozsądny.

Dowód: opinia sądowo- psychiatryczna k.- 4320- 4322

B. S. ma 30 lat, legitymuje się średnim wykształceniem, bez wyuczonego zawodu. Oskarżony jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. B. S. obecnie jest osobą bezrobotną, nie uzyskuje żadnych dochodów.

Dowód: dane osobo poznawcze k.- 4036 odwr.

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Dowód: dane o karalności k.- 4390

R. Ź. (2) w trakcie wyjaśnień złożonych w dniu 02 grudnia 2011 roku, 03 grudnia 2011 roku i 04 grudnia 2011 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podczas wyjaśnień złożonych w dniu 30 grudnia 2011 roku oskarżony przyznał się do tego, że w dniu 02 grudnia 2011 roku wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał kradzieży pojazdu S. (...) w R.. Wyjaśnił, że w dniu 01 grudnia 2011 roku spotkał się z kolegą B. S.. B. przyjechał do niego to jest do G. około godziny 21:00- 22:00 samochodem marki V. nr rej. (...), dalszych numerów nie pamięta. Postanowili, że pojedą gdzieś i dokonają kradzieży samochodu. Udali się w kierunku T., po drodze podjęli decyzję, że pojedą do R. aby tam dokonać kradzieży pojazdu. Chodziło im o to aby ukraść pojazd marki S.. Byli przygotowani do kradzieży S., ponieważ mieli ze sobą moduły elektroniczne za pomocą których można uruchomić pojazdy z grupy V.. Do R. dotarli po godzinie 01:00 w nocy. Do miasta wjechali zjeżdżając z trasy numer (...), zobaczyli osiedle i postanowili tam pojechać, sprawdzić czy nie ma jakiegoś S., którego możnaby ukraść. Wjechali w osiedle, postawili pod blokiem samochód V. i pieszo poszli szukać S.. Wspólnie chodzili około 30 minut, mieli ze sobą moduł do uruchomienia S. oraz śrubokręt. Po 30 minutach znaleźli na jednym z parkingów S. L., srebrnego z silnikiem diesla. Postanowili go ukraść. Podeszli do S., obejrzeni go, następnie odszedł na odległość około 15 m aby sprawdzać, czy ktoś nie idzie. Przy S. został B. S. który miał moduł i śrubokręt. B. otworzył drzwi

S., najprawdopodobniej śrubokrętem, wszedł do auta, uruchomił go i odjechał. Wyjaśnił, że poszedł do samochodu V. i również odjechał. Mogłoby być tak, że dzwonił do siebie, informując się gdzie są żeby się spotkać. Miał przy sobie telefon komórkowy N. o numerze (...). Po kradzieży S. L. którym odjechał S., spotkali się jeszcze w R. po zjeździe na trasę nr (...). Podjechał do S., udali się w stronę P.. Jechał pierwszy, prowadził B., który jechał za nim S. w odległości około 100 metrów. Jechał pierwszy, ponieważ w razie kontroli drogowej, to on miał się zatrzymać aby mógł uniknąć kontroli drogowej S., który jechał kradzionym samochodem. Gdy przejeżdżali przez rondo w P., ich samochodami zainteresował się patrol policji. W trakcie jazdy przez P. S. jechał bezpośrednio za samochodem, którym kierował. Jechali prawym pasem, radiowóz pojechał za nimi po zjeździe z ronda i na początku wyprzedził S., a następnie podjechał na jego wysokość. Policjant siedzący na miejscu pasażera latarką dał mu sygnał do zatrzymania się do kontroli. W tej sytuacji zjechał na stację (...) i tam się zatrzymał, radiowóz pojechał za nim. S. pojechał w stronę K.. Nie zajeżdżał drogi radiowozowi, tylko zjechał z drogi na stację. Policjanci dokonali kontroli, zabrali go do radiowozu, zażądali dokumentów, powiedział im, że nie ma. Funkcjonariusze znaleźli w samochodzie V. dokumenty, zawieźli go do komendy. Na miejscu zorientowali się, że dokumenty to jest dowód osobisty, prawo jazdy, dokumenty dotyczące samochodu V. nie należą do niego, tylko do B. S.. Kiedy funkcjonariusze zorientowali się, że zdjęcie w dokumentach nie zgadza się, zapytali go jak się nazywa, podał im wówczas swoje dane osobowe. Wypytywali go też co robi. W pojeździe którym kierował policjanci znaleźli dwa moduły elektroniczne służące do uruchamiania pojazdów, był też jego telefon komórkowy marki N. (...). Samochód V. należy do B. S.. Gdy jechali do R., S. nim kierował. Pojazd V. posiadał polisę OC wykupioną na nazwisko jego matki A. Ż.. Polisa jest na jego matkę, ponieważ wtedy, gdy S. kupił ten samochód, nie jeździł nim. Chciał pożyczyć od S. ten samochód, dlatego wykupił polisę OC, zrobił to na swoją matkę gdyż ona ma większe zniżki. Więcej kradzieży pojazdów nie dokonał. Posługiwał się telefonem komórkowym o numerze (...), zaś S. telefonem o numerach zaczynających się od (...). Dodał, że wyjaśnienia te złożył dobrowolnie, bez przymusu. W trakcie wyjaśnień złożonych w dniu 19 lutego 2014 roku oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów za wyjątkiem czynu opisanego w punkcie 26 aktu oskarżenia dotyczącego kradzieży samochodu S. (...) w R. i w tym zakresie podtrzymał swoje wyjaśnienia. Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015 roku R. Ż. (2) nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu wcześniej złożonych wyjaśnień potwierdził ich treść, oświadczył, że nie ma nic więcej do dodania i odmówił ustosunkowania się do rozbieżności pomiędzy odczytanymi wyjaśnieniami a obecnym swoim stanowiskiem.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. Ż. (2) k.- 44, 78, 83, 216- 219, 2297- 2298, (...)- 4037

B. S. w trakcie wyjaśnień złożonych w dniu 29 grudnia 2011 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień. Podczas wyjaśnień złożonych w dniu 30 grudnia 2011 roku oskarżony zmienił swoje stanowisko i przyznał się do kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) na terenie R.. Podał, że R. Ż. (2) zna od około 3 lat. Ż. około roku temu chciał kupić od niego samochód marki V. (...) nr rej. (...). Samochód ubezpieczył na siebie i swoją mamę, ale po trzech tygodniach rozmyślił się z zakupem. Wyjaśnił, że samochód marki V. (...) nr rej. (...) kupił w stanie rozbitym, pojazd był po dachowaniu. Uszkodzone części zostały wymienione, blachę wyklepał i pomalował. Jeździł tym pojazdem po naprawieniu. Na początku grudnia 2011 roku, około godziny 23:00 zadzwonił ze swojego telefonu na kartę sieci H. na telefon komórkowy R. Ż.. Nie pamięta z jakiego telefonu dzwonił, pozbył się tej karty i telefonu. Tą kartę sim użytkował przez około 7 dni. Telefon był marki S.. Zapytał Ż. czy chce zarobić jakieś pieniądze, on odpowiedział, że tak. Pojechał do domu Ż. w miejscowości G.. Gdy Ż. wszedł do jego samochodu, powiedział mu, że pojedą do R., żeby ukraść samochód marki S. (...). Ż. wyraził zgodę. Około godziny 2:00 dojechali do R., jeździli po mieście, szukali samochodu marki S. (...), aby go ukraść. Pojechali na duże osiedle, w pewnym momencie na parkingu przed blokiem zauważyli samochód marki S. (...). Zatrzymali się w pobliżu, wysiedli z samochodu, zabrał z auta śrubokręt i moduł do uruchomienia samochodu. Dwa moduły zostawił w aucie. Wiedział jaki moduł do jakiego auta będzie pasował. Razem podeszli do S. L.. R. Ż. (2) stał z boku i obserwował czy nikt nie idzie. Wyjaśnił, że podszedł od strony kierowcy i za pomocą śrubokręta wyrwał wkładkę zamka, a następnie przekręcił nim zamek i drzwi się otworzyły. Nie zbierał żadnych części wkładki zamka. Wszedł do środka i zerwał śrubokrętem stacyjkę, część jej się wyrwała i spadła na podłogę. Po zerwaniu stacyjki otworzył przednią maskę i zerwał plastiki z podszybia. Dostał się do modułu zamontowanego w tym samochodzie, rozłączył moduł i podłączył swój. R. Ż. (2) kręcił się w pobliżu. Zamknął maskę i wszedł do środka. Przy pomocy śrubokręta włożonego do pozostałej części

stacyjki, odpalił samochód marki S. (...). Kazał wrócić R. Ż. (2) do samochodu V. i jechać przed sobą. Z R. wyjechali na trasę (...) na W.. Jechał cały czas za R. Ż. (2) w odległości około 50 metrów. Nie pamięta czy kontaktowali się telefonicznie w trakcie drogi. Telefon zostawił w samochodzie V., a drugi marki S. miał przy sobie. Z trasy zjechali w kierunku P.. W P. jechali obwodnicą w kierunku K.. Jechał za Ż., na ostatnim rondzie wyjechał za nimi oznakowany radiowóz. Minął go i zatrzymał do kontroli Ż.. Pojechał, nie zatrzymywał się. Dojechał do K. i pod pierwszym osiedlem zostawił otwarty samochód S. (...) z podpiętym modulem. Zrobił tak gdyż spanikował. R. Ż. (2) nie odbierał telefonu. Pisał do niego smsa, też nie odpisał. Domyślił się, że Ż. został zatrzymany. Wrócił do domu i poszedł spać. Nie wie co się stało z samochodem marki S. (...). Po trzech dniach wrócił na miejsce, ale auta już nie było. Ukradli ten samochód, aby sprzedać go na części dla zarobku. Sam miał go rozebrać i sprzedać. Gdy wracał do domu wyrzucił telefon marki S.. Telefon marki N. (...) należy do niego. W trakcie wyjaśnień złożonych w dniu 19 lutego 2014 roku nie przyznał się do zarzucanych mu czynów za wyjątkiem czynu opisanego w punkcie 26 aktu oskarżenia dotyczącego kradzieży samochodu marki S. (...) w R. i w tym zakresie podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia. W pozostałym zakresie odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015 roku oskarżony nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów, podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu potwierdził wcześniejsze wyjaśnienia, oświadczył, że nie widzi żadnych rozbieżności pomiędzy obecnym swoim stanowiskiem a tym co zostało odczytane. Odmówił ustosunkowania się do stanowiska przedstawionego na rozprawie i odczytanych wyjaśnień. Dowód: wyjaśnienia oskarżonego B. S. k.- 183, 212- 213, 2308, 4037

Sąd rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd po przeprowadzeniu analizy wyjaśnień oskarżonych i skonfrontowaniu ich z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami tak osobowymi jak i dokumentacyjnymi, bez nadawania któremukolwiek w nieuzasadniony sposób uprzywilejowanej pozycji nad innymi, uznał, że wyjaśnienia złożone przez B. S. i R. Ż. (2) w dniach 30 grudnia 2011 roku i 19 lutego 2014 roku w zakresie w jakim przyznali się do popełnienia czynu opisanego w punkcie XXVI aktu oskarżenia i niezależnie od siebie przedstawili okoliczności jego popełnienia zasługują na przymiot wiarygodności i jako takie mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Inaczej ocenić należy pozostałe wyjaśnienia oskarżonych, również z pewnymi zastrzeżeniami, o czym szerzej niżej. Wracając do przyznania się oskarżonych do czynu opisanego w punkcie XXVI aktu oskarżenia popełnionego na szkodę P. i K. A., zwrócić należy uwagę na kilka kwestii, które w ocenie sądu powodują, że stanowią one szczere, zgodne z rzeczywistością relacje. I tak, analiza treści niezależnie od siebie składanych wyjaśnień wskazuje, że zarówno relacje B. S. jak i R. Ż. (2) nie ograniczają się jedynie do werbalnego przyznania się, twierdzącej odpowiedzi na pytanie przesłuchującego o stosunek do stawianego zarzutu, ale każda z nich stanowi obszerny, dokładny opis przebiegu zdarzenia, okoliczności go poprzedzających, dokonywanych ustaleń, roli i udziału każdego z nich w inkryminowanym zdarzeniu. Dodatkowym czynnikiem wzmacniającym wiarygodność relacji jest ich wzajemna kompatybilność, zbieżność. Dokładne, wyczerpujące opisy przebiegu zdarzenia, roli jaką każdy z nich w nim odegrał wzajemnie się uzupełniają, stanowiąc wyczerpujące przedstawienie okoliczności popełnienia zarzucanego im czynu. Dodać w tym miejscu należy, że wyjaśnienia oskarżonych co do dalszego przebiegu zdarzenia, a stanowiącego swój finał w postaci zatrzymania R. Ż. (2), w zasadniczych, kluczowych kwestiach są zbieżne z zeznaniami funkcjonariuszy Policji uczestniczących w tej czynności, to jest A. S. (3) i Ł. S.. Zeznania w/w świadków co do okoliczności zatrzymania R. Ż. (2), poprzedzających go prób zatrzymania obu pojazdów, a więc S. L. kierowanego przez B. S. i V. (...) którym poruszał się R. Ż. (2) i zachowania w/w mężczyzn na drodze, zdaniem sądu polegają na prawdzie i stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy. Podkreślić w tym miejscu należy, że funkcjonariusze nie znali wcześniej żadnego z oskarżonych, zeznawali na okoliczności o których dowiedzieli się w związku z wykonywaniem swoich czynności służbowych, brak zatem jakiegokolwiek uchwytnego motywu po ich stronie pozwalającego choćby na supozycję, że mieliby jakiś interes aby fałszywie pomawiać któregokolwiek z oskarżonych. Wracając do wyjaśnień oskarżonych w dniach 30 grudnia 2011 roku i 19 lutego 2014 roku i ich oceny, zdaniem sądu- zważywszy na ich treść nie ograniczoną tylko do werbalnego potwierdzenia popełnienia czynu na szkodę P. i K. A., ale stanowiących dokładny, wręcz drobiazgowy opis przebiegu zdarzenia, trudno uznać, że stanowiły one li tylko koniunkturalistyczne „zagranie” oskarżonych w toku prowadzonego postępowania. Nielogicznym i pozbawionym wręcz sensu byłoby przyznanie się oskarżonych do czynu którego

rzeczywiście nie popełniliby i podanie wszystkich okoliczności jego realizacji. Warto w tym miejscu zwrócić jeszcze uwagę na sekwencje czasowe składanych wyjaśnień, a mianowicie B. S. i R. Ż. (2) złożyli pierwsze wyjaśnienia w których przyznali się do popełnienia czynu na szkodę K. i P. A. w dniu 30 grudnia 2011 roku, kolejne zaś dopiero po ponad dwóch latach to jest 19 lutego 2014 roku i po uzupełnieniu zarzutów o kolejne XXIX czynów, dysponowali zatem czasem aby przemyśleć swoje stanowiska i zakwestionować wcześniejsze wyjaśnienia, wycofać się z nich. Lektura akt sprawy wskazuje, że niczego takiego jednak żaden z nich nie uczynił, wprowadzając wyraźną cezurę i kwestionując stanowczo winę i sprawstwo odnośnie wszystkich zarzucanych im czynów, za wyjątkiem właśnie czynu opisanego w punkcie XXVI aktu oskarżenia. W tym kontekście postawa oskarżonych nie przyznających się na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015 roku do czynu opisanego w punkcie XXVI aktu oskarżenia, przy jednoczesnym braku logicznego wytłumaczenia przyczyn takiego stanu rzeczy, nie zasługuje na akceptację i pozytywną ocenę, stanowiąc w kontekście wszystkich zgromadzonych dowodów wyraz przyjętej linii obrony. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że żaden z oskarżonych nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów, żadnego wytłumaczenia dla wyjaśnienia zmiany stanowiska, ograniczając się do stwierdzeń, że nie przyznają się do żadnego z zarzucanych im czynów. W kontekście przedmiotowych rozważań nie można pominąć kolejnego istotnego dowodu, wpisującego się w sekwencję zdarzeń wynikającą z relacji oskarżonych przedstawionych w dniach 30 grudnia 2011 roku i 19 lutego 2014 roku, a mianowicie opinii z badań traseologicznych, z której wynika, że odwzorowanie śladu obuwi wyodrębnione na miejscu zdarzenia kradzieży z włamaniem na szkodę P. i K. A. może pochodzić od obuwi porównawczego zabezpieczonego od R. Ż. (2). Powyższe ustalenie w kontekście wcześniejszych wyjaśnień oskarżonych (z dnia 30 grudnia 2011 roku i 19 lutego 2014 roku) zeznań funkcjonariuszy A. S. (3) i Ł. S., tworzy logiczną, spójną, zamkniętą całość, pozwalającą zasadnie na przypisanie oskarżonym czynu opisanego punkcie XXVI aktu oskarżenia, a ich późniejsze wyjaśnienia li tylko za wyraz forsowanej linii obrony. Kolejnym dowodem wymagającym oceny z punktu widzenia wiarygodności, a następnie przydatności do dokonania ustaleń faktycznych w sprawie, a w dalszej perspektywie ewentualnego przypisania sprawstwa oskarżonym w zakresie zarzucanych im czynów, są zeznania pokrzywdzonych- właścicieli samochodów, które stanowiły przedmiot kradzieży z włamaniem, lub usiłowania tych czynów, użytkowników wskazanych wyżej pojazdów tuż przed zdarzeniem, świadków to jest P. A., K. A., F. B., S. N., D. S., A. S. (2), K. O. (1), K. W. (2), S. T., A. G., R. R., J. O., E. G., J. M., A. R., P. B., K. B., D. B., R. D. (1), R. D. (2), H. S., K. M., T. M., T. B., E. B., R. K., G. G., K. O. (2), M. C. (1), Ł. O., M. B. (1), K. W. (2), W. O., M. B. (2), K. K. (2), K. G., Z. Kantora, A. C., M. C. (2), T. P.. W ocenie sądu relacje w/w świadków zasługują w pełni na przymiot wiarygodności. W/w świadkowie odnośnie zdarzeń ich dotyczących, potwierdzili, że wieczorem poprzedzającym kradzież z włamaniem zaparkowali samochody stanowiące ich własność lub znajdujące się w ich użytkowaniu, zabezpieczając je następnie za pomocą fabrycznych zabezpieczeń przed kradzieżą, natomiast w godzinach rannych ujawnili kradzież pojazdów. Żadna z w/w osób nie była świadkiem czynu, nie są im zatem znane okoliczności zdarzenia, kto jest za nie odpowiedzialny. Indagowani na rozprawie, szczerze i obiektywnie przyznali, że nie znają oskarżonych, ich nazwiska nic im nie mówią, nadto nie mają żadnych podejrzeń, domysłów wskazujących na osobę/by sprawcy/ów. W świetle powyższego jakkolwiek zeznania wskazanych wyżej świadków zasługują w pełni na przymiot wiarygodności, jednakże z punktu widzenia ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa konkretnych osób nie wnoszą one niczego istotnego do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Waler dowodowy zeznań w/w świadków sprowadza się w istocie do potwierdzenia obiektywnego, niekwestionowanego faktu, że wskazane w akcie oskarżenia pojazdy stanowiły przedmiot kradzieży z włamaniem (lub usiłowania) w miejscach i czasie wynikających z ich relacji.

W świetle zebranego materiału dowodowego zasadnym jest przypisanie R. Ż. (2) i B. S. sprawstwa włamania do samochodu S. (...) stanowiącego własność S. N. i zaboru sterownika silnika z w/w pojazdu. Za powyższą konkluzją przemawiają następujące argumenty. I tak, przechodząc do szczegółowych rozważań w tym zakresie jako punkt wyjścia uczynić należy zastrzeżenie, że w samochodzie V. (...), którym w dniu 2 grudnia 2011 roku, tuż przed zatrzymaniem przez funkcjonariuszy Policji, kierował R. Ż. (2), a którym wcześniej oskarżeni wyjechali do R. na ustaloną wcześniej kradzież z włamaniem której przedmiotem miał być samochód marki S. (...), ujawniony został między innymi przedmiotowy sterownik. Opinia biegłego z zakresu mechanoskopii nie pozostawia w tej kwestii żadnych wątpliwości, a mianowicie numer VIN o treści (...) ujawniony na jednym ze sterowników znalezionych w samochodzie V. (...) pochodzi z pojazdu S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność S. N.. Żaden z oskarżonych nie przedstawił logicznego wytłumaczenia powyższej okoliczności. Zarówno B. S. jak i R. Ż. (2) nie

odnieśli się, nie wytłumaczyli w jaki sposób, w jakich okolicznościach weszli w posiadanie w/w sterownika. Ustalając winę i sprawstwo oskarżonych w odniesieniu do czynu popełnionego na szkodę S. N. nie sposób abstrahować od czynu popełnionego na szkodę M. B. (3) i okoliczności z nim związanych. A mianowicie, wprawdzie obaj oskarżeni nie przyznali się do kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) na szkodę M. B. (3) jednakże tłumaczenia przedstawione przez B. S. i R. Ż. (2) ocenione w zetknięciu z dowodami zgromadzonymi w sprawie nie mogą się ostać. Samo nawet stanowcze zakwestionowanie swojego udziału w zarzucanym czynie, nie poparte innymi wiarygodnymi dowodami, nie jest wystarczającą podstawą do przyjęcia, że to nie oskarżeni, ale jakieś inne osoby dopuściły się inkryminowanego zachowania. Wytłumaczenie całej sytuacji przedstawione przez obu oskarżonych ocenione zostało w kontekście wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów, bez nadawania któremukolwiek w nieuzasadniony sposób uprzywilejowanej pozycji nad innymi. Odnosząc się w tym miejscu do wyjaśnień oskarżonych odnośnie zarzucanego im czynu popełnionego na szkodę M. B. (3), zwrócić uwagę należy na rozbieżności, niespójności składanych na tą okoliczność relacji, przy jednoczesnym braku wytłumaczeniu przyczyn takiego stanu rzeczy. I tak dla zobrazowania powyższej kwestii wskazać należy na fakt, że R. Ż. (2) legitymował się polisą OC dotyczącą przedmiotowego samochodu (w którym w dniu 2 grudnia 2011 roku został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji) wystawioną na jego matkę A. Ż.. Przy czym oskarżeni w odmienny sposób uzasadniali ten fakt, a mianowicie R. Ż. (2) wyjaśnił, że faktycznie wykupił polisę OC dotyczącą pojazdu V. (...) na swoją matkę (z uwagi na przysługującą jej zniżki) gdyż zamierzał pożyczyć ten samochód od B. S., tymczasem B. S. – nie kwestionując faktu wykupienia polisy przez R. Ż. (2) na nazwisko A. Ż., stwierdził, że wynikało to z faktu, iż jego kolega planował zakup od niego tego auta, jednakże po kilku tygodniach rozmyślił się, do transakcji w ogóle nie doszło. Poza zaistniałymi rozbieżnościami w złożonych wyjaśnieniach przedstawionych na uzasadnienie tego samego faktu, zdziwienie budzi już samo postępowanie, a mianowicie wykupienie polisy OC przez R. Ż. (2) przed rzeczywistym sfinalizowaniem transakcji zakupu pojazdu (jak podał B. S.), czy uczynienie z tego warunku koniecznego do „pożyczania samochodu” od kolegi (jak wskazał R. Ż. (2)). Również w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, a mianowicie opinii z badań mechanoskopijnych, wyjaśnienia B. S. co do okoliczności w jakich wszedł w posiadanie przedmiotowego pojazdu, nie mogą się ostać i jako takie stanowić podstawy ustaleń faktycznych. Badania mechanoskopijne pojazdu V. (...), którym tuż przed zatrzymaniem przez funkcjonariuszy poruszał się R. Ż. (2) wykazały, że numer identyfikacyjny nadwozia (VIN): (...) nie stanowił fabrycznego oznaczenia badanego auta- został wspawany do karoserii w miejsce uprzednio usuniętego oryginalnego oznaczenia. Obecny numer wskazuje cechy fabrycznego wykonania i wykazuje cechy typowego fabrycznego naniesienia. Ujawniony w samochodzie dodatkowy numer identyfikacyjny VIN o treści (...) stanowi pierwotne oznaczenie identyfikacyjne przedmiotowego pojazdu (to jest pojazdu stanowiącego przedmiot kradzieży z włamaniem na szkodę M. B. (3)). W kontekście niebudzących zastrzeżeń opinii biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych posiłkowe, uzupełniające znaczenie mają zeznania F. B.- męża pokrzywdzonej i jednocześnie użytkownika pojazdu V. (...), który po okazaniu mu w dniu 04 kwietnia 2012 roku przedmiotowego samochodu (a więc po półtora roku od kradzieży z włamaniem, przy uwzględnieniu dokonanych przeróbek pojazdu), stwierdził, że na 97 procent stanowi on jego własność. W tym miejscu, w kontekście wskazanej wyżej opinii z badań mechanoskopijnych uczynić należy jeszcze jedną uwagę i odnieść się do wyjaśnień B. S., stosownie do których przedmiotowy samochód został przez niego kupiony w stanie rozbitym, po dachowaniu, następnie został przez niego wyremontowany i dzięki temu zdalny do użytku. Rzeczywiście przesłuchany w charakterze świadka H. K. potwierdził, że w dniu 21 grudnia 2010 roku sprzedał mężczyźnie przedstawiającemu się jako B. S. samochód marki V. (...) numer rejestracyjny (...), który z uwagi na stan techniczny nie nadawał się do jazdy. Z załączonej kserokopii umowy kupna- sprzedaży przedmiotowego samochodu, w której jako kupujący wskazany został B. S., wynika, że numer VIN samochodu to (...), a więc ten, który- jak przekonywująco wykazał biegły z zakresu badań mechanoskopijnych- nie stanowił fabrycznego oznaczenia badanego auta- został wspawany do karoserii w miejsce uprzednio usuniętego oryginalnego oznaczenia, a którym to było oznaczenie o treści (...), a więc oznaczenie przypisane do samochodu stanowiącego własność M. B. (3). Z powyższego wynika, że B. S. wykorzystał numer VIN pochodzący z zakupionego w dniu 21 grudnia 2010 roku samochodu V. (...) i wspawał go do samochodu skradzionego wcześniej na szkodę M. B. (3) aby uniemożliwić jego identyfikację nadając tym samemu pojazdowi pozory legalnego pochodzenia. Wskazane wyżej okoliczności, a w szczególności niezajdujące oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, a przede wszystkim w nienasuwającej żadnych zastrzeżeń opinii biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych, wyjaśnienia B. S. na okoliczność w jakich miał wejść w posiadanie przedmiotowego samochodu, wykupienie przez R. Ż. (2) polisy OC na przedmiotowy pojazd,

uprawniają do wnioskowania, że oskarżeni dokonali kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) na szkodę M. B. (3). Sposób postępowania oskarżonych względem niniejszego auta, wynikający ze wskazanych wyżej okoliczności był taki, że traktowali go jak swoją własność. W tym pojeździe znajdował się również stanowiący przedmiot kradzieży z włamaniem sterownik z samochodu S. (...) należący do S. N..

W ocenie sądu inaczej rzecz przedstawia się w odniesieniu do czynów zarzuconych oskarżonym i opisanych w punktach I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVIII, XXIX aktu oskarżenia. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie jest w ocenie sądu wystarczający dla przypisania B. S. i R. Ż. (2) sprawstwa odnośnie zarzucanych im czynów opisanych w punktach I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVIII, XXIX aktu oskarżenia. W szczególności przeprowadzone dowody pozostały bez wpływu na zasadę domniemania niewinności ustanowioną wolą ustawodawcy po stronie każdego oskarżonego. Oznacza to, że pozostaje on dopóty niewinny, dopóki postępowanie karne nie dowiedzie ponad wszelką wątpliwość, że domniemanie niewinności nie może się ostać w świetle przeprowadzonych dowodów. W niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wątpliwości nie wyeliminowało. I tak, przechodząc do szczegółowych rozważań w kontekście jednostkowych czynów, koniecznym jest dokładne odniesienie się do dowodów, które potwierdzałyby lub wykluczałyby ewentualne sprawstwo oskarżonych.

W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, to jest kradzieży z włamaniem pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) na szkodę A. G. i S. T., z przeprowadzonych oględzin miejsca zdarzenia wynika, że zostały ujawnione cztery fragmenty wkładki zamka ze śladem działania narzędzia. Jednakże nie zostały one poddane żadnym badaniom, z uwagi na fakt, iż w dołączonych materiałach brak było zabezpieczonych dowodów rzeczowych (k.- 3327). W taki sam sposób, rzecz przedstawia się w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki A. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę R. R., to jest w trakcie oględzin miejsca zdarzenia ujawniono połamane fragmenty wkładki i osłony zamka. Jednakże również i te dowody nie zostały uczynione przedmiotem analizy biegłego z uwagi na ich brak w załączonych do akt sprawy materiałach (k.- 3327). Rozpatrując czyn opisany w punkcie II aktu oskarżenia w kontekście dowodów na winę i sprawstwo oskarżonych, nie można abstrahować od ustaleń dotyczących dalszych losów pojazdu A. (...) stanowiącego przedmiot kradzieży z włamaniem. W toku bowiem postępowania 1Ds 73/11/s prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Skarżysku Kamiennej, w trakcie przeszukania posesji przy ulicy (...) w S. należącej do A. W., ujawniono zdekompletowany samochód marki A. (...) bez tablic rejestracyjnych. Biegły z zakresu badań mechanoskopijnych stwierdził, że numer identyfikacyjny oraz tabliczka znamionowa zdekompletowanego samochodu A. (...) z nadwoziem pomalowanym lakierem barwy granatowej zostały usunięte poprzez zatarcie za pomocą narzędzia ostrokończastego, jednocześnie wskazał na treść pierwotnego numeru identyfikacyjnego, który brzmi (...). Niniejszy numer identyfikacyjny stanowi numer VIN samochodu który był przedmiotem kradzieży z włamaniem na szkodę R. R.. R. R. w trakcie okazania zabezpieczonego zdekompletowanego pojazdu rozpoznał swoją własność. W toku prowadzonego postępowania przez Prokuraturę Rejonową w Skarżysku Kamiennej pod zarzutem paserstwa pojazdu stanowiącego własność R. R. stanął T. K.. Przesłuchany w charakterze podejrzanego, wyjaśnił, że kupił przedmiotowy pojazd na początku stycznia 2011 roku za kwotę 1500 złotych, do transakcji doszło na terenie S., sprzedawcą zaś był mężczyzna, którego wcześniej kilka razy „widział na mieście”. W toku przedmiotowego postępowania, sąd z urzędu dopuścił dowód z zeznań świadka T. K. (prawomocnie skazanego już wyrokiem Sądu (...) w S.za czyny z art. 291 § 1 kk, którego przedmiotem był min. samochód A. (...) numer rejestracyjny (...)). W/w potwierdził wcześniejsze depozycje, dodając, że nie zna żadnego z obecnych na sali oskarżonych, ich nazwiska nic mu nie mówią, wykluczył tym samym aby samochód A. (...) stanowiący własność R. R. nabył od któregoś z nich. Również w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie III aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę J. O. i A. Ł., na miejscu zdarzenia w trakcie oględzin ujawniono i zabezpieczono metalowe elementy i fragmenty papierosa. Jednakże podobnie jak w przypadku czynów opisanych w punkcie I i II aktu oskarżenia nie zostały one uczynione przedmiotem szczegółowych analiz z uwagi na ich brak w załączonych do akt materiałach (k. 3327). Rozpatrując możliwość przypisania sprawstwa oskarżonym w odniesieniu do czynów opisanych wyżej, to jest w punktach I, II i III aktu oskarżenia, nie można abstrahować od sekwencji czasowych i miejsc w jakich miałyby zostać dokonane przez oskarżonych, w kontekście ich możliwości logistycznych i ograniczeń czasowych. I tak, wszystkie trzy czyny

zostały popełnione w nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku, przy czym pierwszy z nich na szkodę A. G. i S. T. w P., dwa pozostałe w S., a więc w miejscowości oddalonej od P. o około 15 km. Przy uwzględnieniu, że oskarżeni mieszkają w K. (B. S.) i G. (R. Ż. (2)) i mieli działać wspólnie i w porozumieniu (brak jakichkolwiek dowodów, że sprawców było więcej) kwestią trudną ze względów logistycznych, a także ograniczeń czasowych, jest dokonanie trzech kradzieży z włamaniem zabezpieczonych w fabryczne zamki pojazdów i jeszcze przemieszczenie się nimi z sukcesem na bezpieczną odległość. Już sama ta okoliczność budzi poważne zastrzeżenia co do technicznych możliwości realizacji przestępczego przedsięwzięcia właśnie przez oskarżonych. W odniesieniu do zarzutu opisanego w punkcie IV aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę K. O. (1), w trakcie oględzin zabezpieczono dowody w postaci śladu obuwia i urządzenie elektroniczne. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie V aktu oskarżenia to jest usiłowania kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę E. G. w trakcie wykonanych oględzin ujawniono i zabezpieczono ślad zapachowy z fotela kierowcy. Jednakże, z przeprowadzonej ekspertyzy kryminalistycznej wykonanej przez Laboratorium (...) w K. wynika, że nie stwierdzono zgodności zapachowej pomiędzy śladem zapachowym zabezpieczonym podczas oględzin miejsca siedzenia kierowcy a materiałem porównawczym pobranym od B. S. i R. Ż. (2). W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie VI aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę M. L. (1) w trakcie oględzin ujawniono i zabezpieczono ślady linii papilarnych na sterowniku z pojazdu stanowiącego przedmiot zaboru. Jednakże przeprowadzone badania daktyloskopijne wykazały jedynie, że ujawnione i utrwalone odwzorowania linii papilarnych nie posiadają wystarczającej ilości cech szczególnych (minucji) pozwalających na przeprowadzenie badań identyfikacyjnych. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie VII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę J. M., w trakcie oględzin miejsca zdarzenia nie zostały ujawnione żadne ślady, dowody mające jakikolwiek związek ze zdarzeniem stanowiącym przedmiot osądu. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie VIII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem pojazdu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę A. R., na miejscu zdarzenia ujawniono i zabezpieczono wkładkę zamka drzwi. Podobnie w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie IX to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę G. B., jedynymi dowodami zabezpieczonymi w toku prowadzonego postępowania były ujawnione podczas oględzin osłona wkładki zamka drzwi samochodowych i fragmenty bezbarwnego szkła. W odniesieniu do czynów opisanych w punktach X to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki A. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę K. i D. małżonków B. oraz czynu z punktu XI to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę R. D. (1), nie wykonano w ogóle oględzin miejsc zdarzeń, nie zabezpieczono tym samym żadnych dowodów, śladów mających związek z inkryminowanymi zdarzeniami. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę H. S. wprawdzie wykonano oględziny, jednakże w ich trakcie nie ujawniono żadnych śladów nadających się do identyfikacji, a tym samym pomocnych do ewentualnego ustalenia sprawstwa. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XIII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę K. i T. małżonków M., w trakcie oględzin miejsca zdarzenia ujawniono i zabezpieczono ślad osmologiczny oraz prawdopodobny wkład zamka. Jednakże przeprowadzone badania z zakresu identyfikacji człowieka na podstawie śladów zapachowych wykazały brak zgodności zapachowej pomiędzy w/w śladem zapachowym z puszki komputera pokładowego a materiałem porównawczym pobranym od B. S. i R. Ż. (2). W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XIV aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki A. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę T. B. w trakcie oględzin miejsca zdarzenia ujawniono i zabezpieczono samochodowe urządzenie elektroniczne i niedopałek papierosa. Z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych wynika, że ujawnione i zabezpieczone urządzenie stanowi sterownik silnika służący do sterowania jego pracą i pochodzi od pojazdu marki A. (...) o pojemności silnika (...), mocy (...), rok produkcji 1999. Zaś ujawnione wskutek przeprowadzonych badań przez Laboratorium (...) w K. śladowe ilości DNA na niedopałku papierosa nie nadają się do interpretacji. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XV aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę R. K. nie wykonano oględzin miejsca zdarzenia, zaś rozpytanie świadków nie przyniosło żadnych rezultatów w zakresie ustalenia sprawcy/ców czynu. Odnośnie czynu opisanego w punkcie XVI aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę G. G., w toku prowadzonego postępowania nie wykonano oględzin miejsca zdarzenia. Nie bez znaczenia dla oceny zasadności stawianego w tym zakresie oskarżonym zarzutu jest

ocena następujących okoliczności i dowodów, a mianowicie zatrzymania przez Straż G.obywatela B. S. N. w dniu 06 września 2011 roku, u którego ujawniono drzwi samochodowe pochodzące z pojazdu skradzionego w nocy z 30 na 31 sierpnia 2011 roku na szkodę G. G.. W/w podał, że przedmiotowe drzwi zakupił od osoby sprzedającej na portalu allegro, zaś do sfinalizowania transakcji doszło w K., w miejscu które jest w stanie wskazać. Zeznania S. N. pozwoliły na dotarcie do R. B., który przyznał, że sprzedał w/w obywatelowi B. zabezpieczone przez funkcjonariuszy Straży G. drzwi pochodzące z samochodu G. G., które kupił wcześniej (podobnie jak i inne części z tego pojazdu) od mężczyzny o danych M. K., załączając na tą okoliczność pisemne umowy zawarte z M. K.. Przesłuchany w charakterze świadka M. K.- mieszkaniec G., pracujący jako kierowca (...), zaprzeczył aby kiedykolwiek sprzedawał jakieś części samochodowe, a tym samym aby miał jakikolwiek związek z przedmiotową sprawą. Tymczasem podpisy i zapisy na zabezpieczonych czterech umowach sprzedaży części samochodowych, zawarte pomiędzy R. B. a mężczyzną podpisującym się jako M. K. z dnia 02 września 2011 roku- poddane analizie przez biegłego z zakresu badania pisma ręcznego- nie zostały nakreślone przez żadnego z oskarżonych. Również przesłuchany w charakterze świadka R. B., na rozprawie w dniu 2 czerwca 2015 roku oświadczył, że nie zna oskarżonego B. S., nie widział go wcześniej, nic mu też nie mówi nazwisko R. Ż. (2). W odniesieniu do czynów opisanych w punktach XVII i XVIII to jest kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę K. O. (2) (czyn XVII) oraz kradzieży z włamaniem samochodu marki A. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę firmy (...). (...) z/s w M. i Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W., przeprowadzone oględziny na miejscach zdarzeń nie doprowadziły do ujawnienia żadnych śladów, dowodów nadających się do zabezpieczenia i mogących mieć związek z przedmiotowymi czynami. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XIX aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) nr rej. (...) nie przeprowadzono oględzin miejsca zdarzenia, w toku prowadzonego postępowania nie ujawniono żadnych śladów, dowodów mających związek z przedmiotowym czynem. Podobnie sytuacja przedstawia się w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XX aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę K. W. (2). Rozpytanie i przesłuchanie świadków nie wniosło niczego w zakresie ustalenia sprawcy/ów przestępstwa. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXI aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę W. O. w toku przeprowadzonych oględzin miejsca zdarzenia nie ujawniono żadnych przedmiotów mających związek z kradzieżą z włamaniem w/w pojazdu. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXII to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na szkodę M. B. (2), nie zostały wykonane oględziny miejsca zdarzenia, w toku prowadzonego postępowania nie ujawniono żadnych dowodów służących identyfikacji sprawcy/ów. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXIII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę K. K. (2), w toku przeprowadzonych oględzin miejsca zdarzenia ujawniono i zabezpieczono metalowy fragment wkładki zamka. Podobnie sytuacja przedstawia się w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXIV aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę K. G. i Z. K.. W kwestii ustalenia sprawcy/ów niczego nie wniosło rozpytanie świadków, jak również przeprowadzone oględziny miejsca zdarzenia podczas których ujawniono i zabezpieczono odłamki metalu. Poddane szczegółowej analizie biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych, zabezpieczone odłamki metalu, pochodzą z wkładki zamka samochodu, trzy stanowiły jedną całość, pochodzącą z obudowy wkładki zamka, czwarty kawałek metalu stanowi blaszkę osłaniającą wlot kanału kluczowego bębna wkładki zamka. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXV aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę D. i A. małżonków S., nie wykonano oględzin miejsca zdarzenia, analiza monitoringu miejskiego jak i rozpytanie świadków również nie wniosły niczego w zakresie ustalenia sprawcy/ów inkryminowanego zdarzenia. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXVIII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę A. C. w odnalezionym pojeździe porzuconym przez sprawcę/ów ujawniono i zabezpieczono trzy ślady biologiczne i jeden ślad osmologiczny, poddane następnie badaniom przez biegłych w kontekście ustalenia ewentualnego pochodzenia ich od oskarżonych. Z opinii biegłego z zakresu badań biologicznych wynika, że w zabezpieczonych podczas oględzin substancjach oznaczony DNA nie pochodzi od B. S. ani R. Ż. (2), uzupełniające badania wykazały, iż nie można wykluczyć- z uwagi na występujące odpowiedniki w zakresie oznaczonych układów w profilu DNA A. C.- że oznaczony DNA może pochodzić od pokrzywdzonego. Na sprawstwo oskarżonych nie wskazuje również zabezpieczony ślad zapachowy. Nie stwierdzono bowiem zgodności zapachowej pomiędzy śladem zapachowym zabezpieczonym podczas oględzin samochodu V. (...) z siedziska fotela kierowcy a

materiałem porównawczym pobranym od B. S. i R. Ż. (2). Odnośnie czynu opisanego w punkcie XXIX aktu oskarżenia usiłowania kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) na szkodę P. S. w trakcie wykonanych oględzin pojazdu nie ujawniono śladów daktyloskopijnych, ani też innych dowodów mających związek z przedmiotowym czynem.

W ocenie sądu nie wyeliminowała sygnalizowanych wyżej wątpliwości analiza rejestracji miejsc logowania aparatów telefonicznych należących do oskarżonych przez stacje bazowe sieci ((...)).

W tym miejscu, aby przejść do dalszej szczegółowej analizy tego materiału dowodowego, uczynić należy kilka wzmianek i zastrzeżeń co do charakteru, istoty i waloru tego dowodu. Sąd rejonowy min za Sądem Apelacyjnym w Warszawie (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 15 grudnia 2010 roku, sygn. II Aka 356/10, KZS 2012/1/62) podziela przekonanie o wartości tego nowoczesnego dowodu, powstałego wraz z rozwojem systemów komunikacji elektronicznej i satelitarnej. Dowód zapisu kontaktu telefonicznego i miejsca pobytu rozmówców, czy miejsca znajdowania się telefonu (w przypadku kontaktu prostego) powstaje w tej samej chwili, co impuls telefoniczny, powstaje automatycznie, z wykluczeniem interwencji innych osób. Awaria strzeżonych urządzeń przekaźnika i stacji bazowych może spowodować jedynie niezarejestrowanie kontaktu, czyli brak dowodu, ale nie powoduje pomyłek w sytuacji odnotowania kontaktu. Sieć to system fal radiowych umożliwiających komunikowanie się. W tym celu budowane są stacje bazowe tzw. (...)y, mające postać budynku z masztem i antenami dobierającymi fale. Sieć GSM jest tak zbudowana, że telefon znajdując się w określonym miejscu pozostaje stale w zasięgu więcej niż jednej stacji bazowej. Jest to dowód stosunkowo „młody”, wykorzystywany procesowo od kilkunastu lat (por. z uzasadnienia wyroku SA w Warszawie z dnia 15 grudnia 2010 roku, sygn. II Aka 356/10, KZS 2012/1/62). Podzielić należy stanowisko cytowanego wyżej Sądu Apelacyjnego w Warszawie, że materiał dowodowy dokumentujący aktywność telefonów komórkowych w postaci wykazów wzajemnych połączeń telefonicznych oraz rejestracji miejsc logowania aparatów telefonicznych przez stacje bazowe sieci ((...)) stanowi wartościowy materiał dowodowy. Świadczy o faktach ubocznych, ale pozostających w ścisłym, logicznym związku z faktem głównym (przestępstwem), że nie mieści się w pojęciu poszlaki lecz stanowi dowód pośredni, z kręgu faktów dowodowych bliższych dowodzonemu czynowi. Poszlaki, podobnie jak dowody pośrednie wskazują na fakty uboczne. Poszlaki można porównać do tkania drobnymi nićmi pajęczej sieci powiązań. Misterna konstrukcja tej sieci, związana w procesie logiczną konstrukcją myślową wzajemnych powiązań, prowadzących od faktów odległych, przez bliższe, aż do głównego- pozwala na przyjęcie przestępstwa za udowodnione. Poszlakę charakteryzuje większe oddalenie od faktu głównego i silniejsza zawilość związku poszlak z faktem głównym. Mimo to poszlaka należy do szerokiego zbioru dowodów pośrednich, ze względu na silnie akcentowaną cechę pośredniości. Poszlaka jest jednak odleglejsza od faktu głównego niż typowe dowody pośrednie (np. świadek ze słuchu, odciski palców), jest więc dowodem trudniejszym, ale nie mniej wartościowym (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 15 grudnia 2010 roku, sygn. II Aka 356/10, KZS 2012/1/62). Warto w tym miejscu jeszcze wskazać jak definiowane i interpretowane są dowody pośrednie w doktrynie, a więc takie których istota sprowadza się do tego, że prowadzą organ procesowy do faktu głównego za pośrednictwem różnych źródeł dowodowych, osobowych i rzeczowych. Dowody te nie dotyczą wprost przestępstwa, ale dowodzą faktów ubocznych, pozostających w logicznym związku, czy wersji z inkryminowanym zdarzeniem (por. T. Grzegorzczak, J. Tylman, Polskie postępowanie karne, Lexis Nexis, s.418).

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy, pamiętając w szczególności o walorze, charakterze wskazanego wyżej dowodu występującego w sprawie będącej przedmiotem osądu, to jest rejestracji miejsc logowania aparatów telefonicznych oskarżonych przez stacje bazowe sieci ((...)), wskazać należy na kilka zasadniczych kwestii i osadzić tenże dowód w kontekście całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego sprawy będącej przedmiotem osądu. I tak podążając za tokiem rozumowania Prokuratora, dowodem na winę i sprawstwo B. S. i R. Ż. (2) w zakresie czynów opisanych w punkcie I, II i III aktu oskarżenia, to jest trzech kradzieży z włamaniem samochodów: V. (...) numer rejestracyjny (...) w P., A. (...) numer rejestracyjny (...) w S. i V. (...) numer rejestracyjny (...) w S., zrealizowanych w nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku, jest ustalenie, że telefon komórkowy o numerze (...) należący do B. S. tejsze nocy o godzinie 02:24:38 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A ((...) M.) jako P., (...), zaś telefon komórkowy o numerze (...) użytkowany przez R. Ż. (2) tej samej nocy o godzinie

02:25:24 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) (O.) jako P., S.. W ocenie sądu sam fakt jednorazowego logowania się telefonów komórkowych użytkowanych przez oskarżonych po godzinie 2:00 w nocy do stacji (...) zlokalizowanych na terenie P., przy jednoczesnym- co należy wyraźnie podkreślić- braku jakichkolwiek innych dowodów czy to o charakterze pośrednim czy bezpośrednim wskazujących na sprawstwo i winę oskarżonych nie stanowi wystarczającego argumentu pozwalającego na przypisanie oskarżonym sprawstwa odnośnie zarzucanych im wskazanych wyżej czynów opisanych w punktach I, II, III aktu oskarżenia. Dodatkowo wskazać należy na zastrzeżenia i uwagi przedstawione wyżej, a więc możliwości logistyczne i ograniczenia czasowe w realizacji trzech kradzieży z włamaniem przez dwóch oskarżonych. W odniesieniu do czynów opisanych w punktach IV i V to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) i usiłowania kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) zrealizowanych w nocy z 21 na 22 grudnia 2010 roku w S. jest ustalenie, że telefon komórkowy należący przez R. Ż. (2) o numerze (...) w nocy 22 grudnia 2010 roku od godziny 02:00:46 do godziny 02:55:01 logował się do stacji (...) określonych przez operatora telefonii komórkowej (...) (P.) jako S., (...) Organizacji (...), zaś telefon komórkowy należący do B. S. o numerze (...) tej samej nocy od godziny 02:00:43 do godziny 02:37:24 oraz o 02:52:49, 02:39:01, 02:54:58 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako S., (...) Organizacji (...). Poza wskazanym wyżej ustaleniem dotyczącym miejsc logowania telefonów komórkowych do wskazanych stacji (...), brak innych dowodów wskazujących na sprawstwo oskarżonych. Sytuacja wygląda wręcz odwrotnie w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie V aktu oskarżenia, a mianowicie przeprowadzony dowód w postaci ekspertyzy kryminalistycznej sporządzonej przez Laboratorium (...) w K. wykazał, że zabezpieczony ślad zapachowy z fotela kierowcy, nie wykazuje zgodności zapachowej z materiałem porównawczym pobranym od B. S. i R. Ż. (2). W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie VI aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) w M. dowodem na potwierdzenie winy i sprawstwa oskarżonych miałyby być ustalenie, że telefon komórkowy B. S. o numerze (...) w nocy 20 stycznia 2011 roku o godzinie 00:20:51, 00:29:41 i 00:29:43 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako M., (...). W odniesieniu do czynów opisanych w punktach VII i VIII aktu oskarżenia, to jest kradzieży z włamaniem samochodów marki V. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 7 na 8 lutego 2011 roku w R. oraz marki V. (...) numer rejestracyjny (...) dokonanej w O. w nocy z 14 na 15 lutego 2011 roku, idąc za tokiem przyjętym za Prokuratorem dowodem potwierdzającym winę i sprawstwo obu oskarżonych byłoby ustalenie, że telefon komórkowy należący do B. S. o numerze (...) w nocy 8 lutego 2011 roku o godzinie 00:12:26 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako R., L. C., zaś w nocy 15 lutego 2011 roku od godziny 01:42:37 do godziny 02:01:30 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako O., (...). Poza opisanym wyżej logowaniem telefonu komórkowego należącego do B. S. w odniesieniu do czynu z punktu VII i VIII aktu oskarżenia brak jakichkolwiek innych dowodów wiążących obu oskarżonych z inkryminowanymi zdarzeniami. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie IX aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) dokonanej w C. w nocy z 17 na 18 lutego 2011 roku takim dowodem o randze przesądzającym winę i sprawstwo obu oskarżonych zdaniem Prokuratora jest ustalenie, że w nocy 17 lutego 2011 roku o godzinie 22:35:50 telefon komórkowy o numerze (...) należący do R. Ż. (2) logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) (O.) jako P., M., (...). Podnieść jednakże należy, że brak przy tym innych dowodów tak o charakterze bezpośrednim jak i pośrednich wskazujących na winę i sprawstwo oskarżonych. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie X to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki A. (...) numer rejestracyjny (...) dokonanej w nocy 17 marca 2011 roku w O. takim dowodem – jak przyjął Prokurator- jest ustalenie, że telefon komórkowy należący do B. S. w nocy 16 marca 2011 roku od godziny 22:30:49 do godziny 22:31:57 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako O., (...). I w tym przypadku poza wskazanym wyżej dowodem pośrednim brak innych dowodów pozwalających na powiązanie osób obu oskarżonych z inkryminowanym zdarzeniem. W odniesieniu do czynów opisanych w punktach XI i XII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) mającej miejsce w P. w nocy z 4 na 5 kwietnia 2011 roku oraz kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 4 na 5 maja 2011 roku w R., ustalono, że telefon komórkowy należący do B. S. o numerze (...) w nocy 5 kwietnia 2011 roku o godzinie 02:42:23 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako P., (...), zaś ten sam telefon w nocy 5 maja 2011 roku od godziny 02:24:26 do godziny 02:31:37 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...)

S.A (...) M.) jako R. (...), M. (...). Przy czym, podobnie jak w odniesieniu do opisanych wyżej czynów, brak jakichkolwiek innych dowodów na powiązanie oskarżonych z inkryminowanymi zdarzeniami. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XIII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) mającej miejsce w nocy z 2 na 3 czerwca 2011 roku w T. dowodem potwierdzającym winę i sprawstwo oskarżonych miałyby być ustalenie, że telefon należący do B. S. o numerze (...) w nocy 3 czerwca 2011 roku o godzinie 03:08:33 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako T., (...). Poza wskazanym dowodem brak innych dowodów na potwierdzenie uczestnictwa oskarżonych w inkryminowanym zdarzeniu. A wręcz przeciwnie, w toku prowadzonego postępowania pozyskano dowód, który podważa, czyni wyłom w forsowanej przez Prokuratora tezie zakładającej winę i sprawstwo oskarżonych. Mianowicie, ujawniony na miejscu przedmiotowej kradzieży z włamaniem i następnie poddany badaniom przez biegłego ślad osmologiczny wykazał brak zgodności zapachowej pomiędzy w/w śladem zapachowym z puszki komputera pokładowego a materiałem porównawczym pobranym od B. S. i R. Ż. (2). W odniesieniu do czynów opisanych w punktach XIV, XV, XVI to jest kradzieży z włamaniem samochodów marki A. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 9 na 10 czerwca 2011 roku w R., V. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 27 na 28 lipca 2011 roku oraz V. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 30 na 31 sierpnia 2011 roku w G., ustalono, że telefon komórkowy B. S. o numerze (...) w nocy 10 czerwca 2011 roku o godzinie 00:41:58 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako R. (...), M. (...), a o godzinie 01:21:20 do stacji R. (...), (...), ten sam telefon w nocy 28 lipca 2011 roku o godzinie 00:52:09 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako O., (...), zaś w nocy 31 sierpnia 2011 roku o godzinie 00:40:04 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (T-M.) jako G., (...). W odniesieniu do czynów opisanych w punktach XIV i XV brak innych dowodów na potwierdzenie winy i sprawstwa oskarżonych. W odniesieniu zaś do czynu opisanego w punkcie XVI nie można abstrahować od dowodów, szczegółowo opisanych wyżej a których ostateczny walor i wymowa przemawiają na korzyść oskarżonych, to jest opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, z której jednoznacznie wynika, że podpisy i zapisy na czterech umowach kupna- sprzedaży części samochodowych z pojazdu należącego do G. G. nie zostały nakreślone przez żadnego z oskarżonych, zeznań R. B.. W odniesieniu do czynów opisanych w punkcie XVII i XVIII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 7 na 8 września 2011 roku w R., oraz samochodu marki A. (...) numer rejestracyjny (...) również mającej miejsce w nocy z 7 na 8 września 2011 roku w R., telefon komórkowy należący do R. Ż. (2) o numerze (...) logował się w nocy 8 września 2011 roku o godzinie 01:14:34 do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) (O.) jako R., (...). Analiza zebranego materiału dowodowego wskazuje, że poza powyższym ustaleniem to jest logowaniem telefonu należącego do jednego z oskarżonych do wskazanej wyżej stacji (...), brak innych dowodów, tak o charakterze bezpośrednim jak i pośrednich wskazujących na winę i sprawstwo oskarżonych. W odniesieniu do czynów opisanych w punktach XIX i XX aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 10 na 11 września 2011 roku we W., oraz samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 22 na 23 września 2011 roku w L., telefon należący do R. Ż. (2) o numerze (...) logował się wieczorem 10 września 2011 roku o godzinie 20:41:40 do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) (O.) jako W., (...), zaś telefon należący do B. S. o numerze (...) wieczorem 10 września 2011 roku o godzinie 19:10:10 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako W., (...), a o godzinie 20:36:41 do stacji W., (...) (...), telefon komórkowy należący do B. S. o numerze (...) w nocy 23 września 2011 roku o godzinie 01:20:50 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako L., (...), zaś telefon należący do R. Ż. (2) logował się do tej samej stacji (...) o godzinie 01:21:18. Poza wskazanym wyżej logowaniem telefonów komórkowych należących do oskarżonych, brak jakichkolwiek innych dowodów wskazujących na ich związek z inkryminowanym zdarzeniem. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXI aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy 28 września 2011 roku w miejscowości M. telefon należący do R. Ż. (3) o numerze (...) logował się w nocy 28 września od godziny 01:43:06 do 01:44:07 do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) (O.) jako K., K.. Zaś w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 13 na 14 października 2011 roku w T., telefon komórkowy należący do B. S. o numerze (...) w nocy 14 października 2011 roku o godzinie 02:00:49 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako T., (...), zaś w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXIII aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem do samochodu

marki V. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 7 na 8 listopada 2011 roku w K., telefon komórkowy należący do B. S. logował się w nocy 8 listopada 2011 roku o godzinie 00:08:14, oraz od godziny 00:35:06 do godziny 00:37:33 do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A (...) M.) jako K., K., zaś o godzinie 00:37:52 logował się do stacji K., F.. W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXIV aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 9 na 10 listopada 2011 roku w S., telefon komórkowy należący do R. Ź. (2) o numerze (...) w nocy 9 listopada 2011 roku od godziny 23:42:15 do godziny 23:58:55 logował się do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) (O.) jako S., J. P. (...) oraz o godzinie 23:59:59 do stacji S., S., zaś w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie XXV aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) w nocy z 15 na 16 listopada 2011 roku telefon komórkowy należący do B. S. logował się w nocy 16 listopada 2011 roku od godziny 01:53:08 do godziny 02:01:33 do stacji (...) określonej przez operatora telefonii komórkowej (...) S.A(...).M.) jako K., K.. Poza wskazanymi wyżej dowodami z rejestracji miejsc logowania aparatów telefonicznych przez stacje bazowe sieci ((...)) brak innych dowodów o charakterze bezpośrednim lub pośrednim łączących oskarżonych z inkryminowanymi zdarzeniami. Jak wynika ze szczegółowej analizy przedstawionej powyżej, w odniesieniu do niektórych czynów np. opisanych w punktach XIV, XV, XVI, XXII, XXIII (logowanie telefonu należącego do B. S.), XVII, XVIII, XXIV (logowanie telefonu należącego do R. Ź. (2)) logowanie telefonów jednego z oskarżonych do stacji (...) obejmujących swym zasięgiem miejsce czynu, miałyby zgodnie z tezą aktu oskarżenia- przy braku innych dowodów- rozstrzygać o winie i sprawstwie drugiego oskarżonego. W ocenie sądu, powyższe założenie- przy braku innych dowodów- jest zbyt daleko idące. W tym miejscu koniecznym jest uczynienie jeszcze jednej uwagi. Sąd dostrzega walor i charakter dowodowy analizy rejestracji miejsc logowania aparatów telefonicznych należących do oskarżonych przez stacje bazowe sieci ((...)). Jednakże dowód ten należy rozpatrywać i odnosić każdorazowo do realiów przedmiotowej sprawy. Jak zasygnalizowano wyżej, świadczy on o faktach ubocznych, pozostających w związku z faktem głównym (przestępstwem), i jako taki stanowi dowód pośredni, jednakże sam w sobie- przy braku innych dowodów o charakterze bezpośrednim lub pośrednich- tak jak w przedmiotowej sprawie- nie może kategorycznie przesądzać o winie i sprawstwie oskarżonych.

W ocenie sądu, zaistniałych wątpliwości nie usunęło również badanie urządzenia nawigacyjnego marki B. o numerze (...) zabezpieczonego w samochodzie marki V. (...) którym poruszał się zatrzymany w dniu 2 grudnia 2011 roku R. Ź. (2). Jak wynika bowiem z opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej przez biegłego z zakresu badania sprzętu komputerowego i cyfrowych nośników danych, możliwy jest odczyt zapamiętanych tras. Jednak w pamięci urządzenia nie stwierdzono wpisów w oparciu o które można wnioskować kiedy w/w trasy zostały zapisane lub kiedy były aktywowane. Nie stwierdzono w pamięci urządzenia również innych danych dotyczących tras przejazdu. W tym miejscu uczynić należy również zastrzeżenie, iż sąd dostrzega również fakt, że stanowiące przedmiot kradzieży z włamaniem lub jej postaci stadialnej usiłowania pojazdy należały do grupy V.. W ocenie sądu jednakże powyższa okoliczność analizowana w kontekście materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, nie stanowi również rozstrzygającego argumentu, z uwagi chociażby na szeroki oferowany asortyment przez w/w koncern samochodowy i popularność tej marki zarówno wśród użytkowników jak i świata przestępczego.

W tej sytuacji czyniąc zadość regule wyrażonej w art. 5 kpk nie dające się usunąć wątpliwości należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych. Konsekwencją wynikająca z zasady domniemania niewinności jest konieczność wydania wyroku uniewinniającego nie tylko z powodu całkowitego obalenia oskarżenia (gdy wykazano, że oskarżony jest niewinny), ale również i wtedy, gdy oskarżenie nie zostało dostatecznie udowodnione ze względu na występujące wątpliwości. Oznacza to, że udowodnienie winy oskarżonemu musi być **całkowite, pewne i wolne od wątpliwości** (por. Wyrok SN z dnia 24. 02. 1999 roku, sygn. V KKN 362/97, Prok. I Pr. 1999/7-8/11). W przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe wątpliwości nie zdołało usunąć. W tym stanie rzeczy należało wydać rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonych B. S. i R. Ź. (2) od postawionych im zarzutów opisanych w punktach I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVIII, XXIX aktu oskarżenia. W związku z uniewinnieniem oskarżonych od czynów opisanych w punktach I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVIII, XXIX aktu oskarżenia, o kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 632 pkt. 2 kpk, stanowiącym, że w przypadku uniewinnienia oskarżonego wydatki procesu ponosi Skarb Państwa.

Opinia biegłych z zakresu psychiatrii dotycząca oskarżonego R. Ż. (2), jako pełna, logiczna, wewnętrznie niesprzeczna, przeprowadzona zgodnie z wymogami sztuki medycznej, stanowi w ocenie sądu pełnowartościowy materiał dowodowy. Brak jest jakichkolwiek podstaw do tego, by podważać fachowość, kompetencje czy bezstronność biegłych. Zdaniem sądu nie sposób kwestionować źródeł dowodowych będących udokumentowaniem czynności procesowych takich jak protokoły oględzin miejsca zdarzenia, powstały one bowiem zgodnie z normami przepisanyymi w kodeksie postępowania karnego i dają rękojmię wiarygodności. W taki sam sposób ocenić należy opinie traseologiczne, osmologiczne, biologiczne, mechanoskopijne, z zakresu badania pisma ręcznego, z zakresu badania sprzętu komputerowego i cyfrowych nośników danych.

W niniejszej sprawie problematyka ogniskuje się również wokół zastosowania wobec oskarżonych trafnej, a więc adekwatnej i współmiernej do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów reakcji prawnokarnej na przypisane im zachowania, o czym poniżej.

Zachowanie się sprawcy przestępstwa, określonego w art. 279 § 1 kk, polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi zostać dokonany z włamaniem. Dyspozycja art. 279 § 1 kk wskazuje na dwie czynności sprawcze, z których, pierwsza polega na przełamaniu zabezpieczenia rzeczy ruchomej (usunięciu przeszkody materialnej) zamykającego dostęp do rzeczy innym osobom, druga zaś sprowadza się do zaboru zabezpieczonej rzeczy ruchomej. Istota włamania sprowadza się nie tylko do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia bariery chroniącej dostęp do rzeczy, co polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie woli dysponenta rzeczy zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Stosownie do treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1980 r., sygn. akt VII KZP 48/79, OSNKW 1980/8/65), -której treść sąd rejonowy w pełni podziela, - kradzież z włamaniem zachodzi wówczas, gdy sprawca zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza. Reasumując, stwierdzić należy, iż warunkiem odpowiedzialności za kradzież z włamaniem jest, ustalenie wystąpienie dwóch okoliczności. Po pierwsze, że stanowiąca przedmiot zaboru rzecz ruchoma jest zabezpieczona, a więc istnieje specjalne urządzenie (mechaniczne lub elektroniczne), którego funkcją jest zamknięcie dostępu do rzeczy osobom nieuprawnionym, po drugie, że to zabezpieczenie zostało aktywowane i było uruchomione w chwili podejmowania przez sprawcę zamachu na zabezpieczone mieniem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3. 02. 1999r., sygn. akt V KKN 566/98, Prok. I Pr. 1999/7-8/7). Niespełnienie któregokolwiek ze wskazanych warunków wyklucza możliwość realizacji znamion czynu zabronionego określonego w treści art. 279 § 1 kk.

Analizując zgromadzony materiał dowodowy, w kontekście powyższych rozważań, sąd uznał, że R. Ż. (2) w ramach zarzucanych mu czynów opisanych w punktach XXVI, XXVII, XXX swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od 30 listopada 2010 roku do 2 grudnia 2011 roku w K. i R., działając w krótkich odstępach czasu w podobny sposób wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał trzech kradzieży z włamaniem na szkodę K. i P. A., M. B. (3), S. N. i tak:

- w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 2010 roku, w godz. 20:00-06:30, w K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2002 roku o wartości 25 000 złotych działając na szkodę M. B. (3),

- w nocy z 21 na 22 marca 2011 roku, w godz. 21:00-06:20, w K., woj. (...), z parkingu osiedlowego przy (...) na S. nr(...) działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamka drzwi dostał się do wnętrza samochodu marki S. (...) nr rej. (...), a następnie po otwarciu pokrywy silnika dokonał zaboru w celu przywłaszczenia sterownika silnika o wartości 2000 złotych działając na szkodę S. N.,

- w nocy 2 grudnia 2011 roku w R., woj. (...), z parkingu osiedlowego przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki

zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z 2000 roku o wartości 19 000 złotych działając na szkodę K. i P. A., wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk.

Sąd uznał, że B. S. w ramach zarzucanych mu czynów opisanych w punktach XXVI, XXVII, XXX swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od 30 listopada 2010 roku do 2 grudnia 2011 roku w K. i R., działając w krótkich odstępach czasu w podobny sposób, wspólnie i w porozumieniu z R. Ż. (2) dokonał trzech kradzieży z włamaniem na szkodę K. i P. A., M. B. (3), S. N. i tak:

- w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 2010 roku, w godz. 20:00-06:30, w K. w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż. (2) dokonał po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) z 2002 roku o wartości 25 000 złotych działając na szkodę M. B. (3),

- w nocy z 21 na 22 marca 2011 roku, w godz. 21:00-06:20, w K., woj. (...), z parkingu osiedlowego przy (...) na S. nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż. (2) po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamka drzwi dostał się do wnętrza samochodu marki S. (...) nr rej. (...), a następnie po otwarciu pokrywy silnika dokonał zaboru w celu przywłaszczenia sterownika silnika o wartości 2000 złotych działając na szkodę S. N.,

- w nocy 2 grudnia 2011 roku z parkingu osiedlowego w R., woj. (...), przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż. (2) dokonał po uprzednim przełamaniu istniejących fabrycznych zabezpieczeń w postaci zamków drzwi i stacyjki zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) z 2000 roku o wartości 19 000 złotych działając na szkodę K. i P. A., wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk.

Sąd uznał, iż oskarżeni działali w warunkach ciągu przestępstw, ponieważ każdy czyn był odrębnym przestępstwem wyczerpującym dyspozycję art. 279 § 1 kk, przestępstwa te były popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu i zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich. Przestępstwa te były popełniane w podobny sposób, albowiem działanie oskarżonych miało podobne zewnętrzne formy. Odstępy czasu pomiędzy nimi były niewielkie. Zaznaczyć należy, że ciąg przestępstw jest instytucją prawa karnego materialnego, co oznacza, że jej stosowanie jest obowiązkiem sądu (por. uchwała SN z 19. 08. 1999 r., sygn. I KZP 24/99, OSP 2000/2/25). Dodać też należy, że celem instytucji ciągu przestępstw jest uwypuklenie związków zachodzących między wieloma przestępstwami popełnionymi przez tego samego sprawcę, które z uwagi na łączące je więzi stanowią swoistą całość, podlegają łącznej ocenie sądu w zakresie wymiaru za nie kary. Przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw prowadzić ma więc do uwypuklenia wagi całości przestępczej działalności sprawcy oraz jej społecznej szkodliwości, co przy rozdrobnieniu zachowań sprawcy na poszczególne fragmenty (odrębne przestępstwa) mogłoby prowadzić w sferze wymiaru kary do zniekształcenia obrazu rozmiarów przestępczości i w konsekwencji do zastosowania nieadekwatnej sankcji karnej (por. wyrok SN z dnia 25. 02. 1986 r., sygn. III KR 523/85, OSNPG 1986/11/151, wyrok SN z 18. 01. 1989 r., sygn. IV KR 341/82, OSNPG 1983/8/91).

Z uwagi na fakt, iż zarówno R. Ż. (2) jak i B. S., jeżeli chodzi o przypisane im zachowania skierowane przeciwko mieniu, obejmowali swoim zamiarem cały zespół znamion czynów, w których popełnianiu uczestniczyli, należało uznać, że działali oni w warunkach współsprawstwa. Warunkiem koniecznym współsprawstwa nie jest bowiem własnoręczne zrealizowanie wszystkich znamion przestępstwa przez wszystkie osoby uczestniczące w jego realizacji. Wystarczające jest, by osoby ze sobą współdziałające obejmowały swym zamiarem cały zespół znamion przedmiotowych danego przestępstwa i aby w jego realizacji spełniały określoną rolę, wskazującą bezspornie na zamiar popełnienia owego przestępstwa we współdziałaniu z inną osobą, uważając całe działanie za własne przedsięwzięcie.

Inkryminowane zachowania oskarżonych uznać należy za bezprawne i zawinione. Jak wynika z opinii psychiatrycznej R. Ż. (2), który został poddany jednorazowym badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, jego poczytalność nie budzi wątpliwości, posiadał wobec tego możliwość rozpoznania znaczenia swoich czynów oraz pokierowania swoim postępowaniem. Reasumując, zarówno R. Ż. (2) jak i B. S. mieli możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dali posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy

tym żadne okoliczności wyłączające ich winę w zakresie przypisanych im czynów. Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż opisane zachowania w/w jako bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowią przestępstwa.

Wymierzając kary R. Ź. (2) i B. S. sąd poczytał na ich korzyść dotychczasową niekaralność, aczkolwiek z uwagi na młody wiek nie należy jej nazbyt przeceniać (por. wyrok SA w Lublinie z 10.10.2002 r., sygn. II Aka 161/02, OSA 2003/6/64, wyrok SN z 04. 08. 1978 r., sygn. Rw 282/78, OSNKW 1978/10/113, wyrok SN z 21. 11.1983 r., sygn. II KR 239/83). Zarówno B. S. jak i R. Ź. (2) są osobami młodymi, w tym stanie rzeczy fakt niekaralności w wieku 30 lat winien być normą a nie nadzwyczajną, znamioną wyjątkowością okolicznością. Wśród okoliczności łagodzących nie można pominąć naprawienia szkody pokrzywdzonym P. A. i M. B. (3), aczkolwiek nie abstrahując od faktu, iż odszkodowania wypłacone zostały przez firmy ubezpieczeniowe. W realiach przedmiotowej sprawy sąd nie dopatrywał się innych okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonych.

Wymierzając karę oskarżonym sąd poczytał na ich niekorzyść działanie warunkach współsprawstwa a także ilość zrealizowanych przez nich inkryminowanych zachowań, zuchwałości działań, uczynienie sobie z tego procederu łatwego i szybkiego sposobu zdobycia pieniędzy.

Mając na uwadze powyższe, a także zważając, aby kara był współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz, aby realizowała cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonych, a także potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, sąd wymierzył B. S. i R. Ź. (2) kary pozbawienia wolności w wymiarze po 2 lata oraz na podstawie art. 33§ 2 kk kary grzywny w ilości po 120 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 12 złotych. Mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości przypisanych im czynów, okoliczności sprawy, sąd wymierzył oskarżonym po 120 stawek dziennych grzywny. Wysokość stawki dziennej grzywny, sąd, ustalił w kontekście całokształtu okoliczności związanych z sytuacją materialną R. Ź. (2) i B. S.. Obecnie oskarżeni nie pracują. Z uwagi na powyższe, sąd skalkulował wysokość jednej stawki dziennej na niskim poziomie tj. 12 złotych. W ocenie sądu, ilość po 120 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym, zaś wysokość jednej stawki dziennej określona na kwotę 12 złotych uwzględnia dyrektywy z art. 33 §3 kk. Orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności sąd, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby trzech lat. Podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stawiając prognozę kryminologiczną sąd bierze pod uwagę możliwość oddziaływania na skazanego w okresie próby. Przekonanie sądu o tym, że orzeczona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, ma być oparte przede wszystkim na postawie sprawcy, jego właściwościach i warunkach osobistych, dotychczasowym sposobie życia, oraz zachowaniu się po popełnieniu przestępstwa (wyrok SA w Katowicach z 10 lutego 2000 r., II Aka 5/2000, OSA 20001/1/1).

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy, sąd ma na uwadze, że dla R. Ź. (2) i B. S. jest to pierwszy konflikt z prawem, aczkolwiek pamiętając o młodym wieku oskarżonych. Jednakże podkreślić w tym miejscu należy, iż instytucja zawieszenia kary pozbawienia wolności nie oznacza bezkarności sprawcy, wręcz przeciwnie, bowiem obok elementu dobrodziejstwa stanowi bardzo ważny element motywujący do unikania zachowań sprzecznych z prawem, służy tym samym kształtowaniu prawidłowej postawy u oskarżonego. Oskarżeni muszą mieć świadomość, iż zachowania sprzeczne z prawem, w zależności od ciężaru gatunkowego, mogą skutkować obligatoryjnym bądź fakultatywnym zarządzeniem wykonania orzeczonych kar. Tylko od samych oskarżonych zależy jak wykorzystają oni okres próby i jak będzie on przebiegał.

Wobec tego, że B. S. był w przedmiotowej sprawie zatrzymany, zaś wobec R. Ź. (2) zastosowany był środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, sąd na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet wymierzonych kary grzywn zaliczył B. S. okres zatrzymania w dniu 27 grudnia 2011 roku, zaś R. Ź. (2) okres tymczasowego aresztowania od dnia 02 grudnia 2011 roku do dnia 30 grudnia 2011 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny. W ocenie sądu orzeczone

wobec oskarżonych kary są adekwatne tak do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych w wyroku.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk sąd rozstrzygnął o dowodzie rzeczowym w postaci samochodu osobowego marki V. (...) szczegółowo opisanego pod pozycją 1 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) na karcie 114 akt sprawy. Wobec tego, że wypłata odszkodowania przez ubezpieczyciela na rzecz M. B. (3) nastąpiła w dniu 14 lutego 2011 roku, z tym dniem- w oparciu o postanowienia umowy przeniesienia własności pojazdu z dnia 20 stycznia 2011 roku, (...) S.A nabył prawo własności przedmiotowego pojazdu, należało wskazać wyżej dowód rzeczowy przekazać (...) S.A Inspektorat (...) w K..

O kosztach postępowania wobec R. Ż. (2) i B. S. w zakresie przypisanych im czynów sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 627 kpk i zobowiązał ich do zwrotu wydatków i obciążył opłatami od wymierzonych kar, mając na uwadze ich sytuację osobistą i majątkową. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83, OSNKW 1-2/1984/21) mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancję jest fakultatywne i ocenne, co obliguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc się do sytuacji materialnej i osobistej oskarżonych zauważyć należy, iż wprawdzie obecnie nie pracują, jednakże nie można abstrahować od faktu, że obaj są osobami młodymi, zdrowymi, zdolnymi do pracy, nie obciążonymi żadnymi obowiązkami alimentacyjnymi. Reasumując, w świetle okoliczności przedmiotowej sprawy, możliwości finansowych oskarżonych, ocenionych w kontekście ich sytuacji osobistej, zasadnym jest obciążenie R. Ż. (2) i B. S. kosztami postępowania. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.